

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.5.2016 r.
COM(2016) 271 final

2016/0131 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE)
nr 439/2010**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W dniu 6 kwietnia 2016 r. Komisja przyjęła komunikat „W kierunku reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego i zwiększenia liczby legalnych sposobów migracji do Europy”¹, w którym określiła swoje priorytety związane z usprawnieniem wspólnego europejskiego systemu azylowego. W odpowiedzi na apele Rady Europejskiej² Komisja zapowiedziała, że będzie sukcesywnie działać na rzecz zreformowania istniejących unijnych ram prawnych, ustanawiając zrównoważony i sprawiedliwy system określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za daną osobę ubiegającą się o azyl, wzmacniając system Eurodac, osiągając większą konwergencję w obrębie systemu azylowego, co pozwoli na zapobieganie wtórnemu przemieszczaniu się, a także wprowadzając rozszerzony mandat dla Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO). Niniejszy wniosek jest częścią składową pierwszego pakietu reform wspólnego europejskiego systemu azylowego; towarzyszą mu dwa inne wnioski: wniosek dotyczący reformy systemu dublińskiego oraz wniosek zmieniający system Eurodac.

Celem niniejszego wniosku jest wzmocnienie roli Europejskiego Urzędu Wsparcia w Dziedzinie Azylu (EASO) oraz przekształcenie go w Agencję, która ułatwia wdrażanie wspólnego europejskiego systemu azylowego i usprawnia jego funkcjonowanie. Od momentu przejścia swoich obowiązków w 2011 r. EASO nieprzerwanie wspiera państwa członkowskie w stosowaniu obowiązujących przepisów oraz racjonalizowaniu funkcjonowania istniejących narzędzi. Urząd zgromadził doświadczenie i zyskał wiarygodność w kontekście swoich działań dotyczących praktycznej współpracy państw członkowskich oraz wspierania ich w realizacji obowiązków wynikających ze wspólnego europejskiego systemu azylowego. Wraz z upływem czasu zadania, z jakimi zmagał się EASO, stopniowo ewoluowały, aby zaspokoić rosnące potrzeby państw członkowskich oraz wspólnego europejskiego systemu azylowego jako całości. Państwa członkowskie w coraz większym stopniu korzystają ze wsparcia operacyjnego i technicznego Urzędu. Urząd poszerzył swoją wiedzę i doświadczenie w dziedzinie azylu; nadszedł więc czas, aby przekształcić go z ośrodka w znacznym stopniu opartego na dostarczanych przez państwa członkowskie informacjach i wiedzy fachowej w samodzielny ośrodek wiedzy fachowej.

Zdaniem Komisji Urząd może być wykorzystany jako jedno z narzędzi służących skutecznemu eliminowaniu słabych punktów w strukturze wspólnego europejskiego systemu azylowego, które uległy nasileniu w wyniku ogromnej skali oraz niekontrolowanego charakteru napływu migrantów i osób ubiegających się o azyl do Unii Europejskiej, zwłaszcza w minionym roku. Zreformowanie wspólnego europejskiego systemu azylowego nie byłoby realistyczne bez powierzenia Urzędowi uprawnień, które odpowiadałyby zapotrzebowaniu, jakie pociągnie za sobą reforma. Decydujące znacznie ma zapewnienie Urzędowi środków niezbędnych do wspierania państw członkowskich w sytuacjach kryzysowych. Jeszcze bardziej istotne jest stworzenie solidnych ram prawnych, operacyjnych i praktycznych, które pozwolą Urzędowi na wzmocnienie i uzupełnienie systemów azylowych i systemów przyjmowania funkcjonujących w państwach członkowskich.

W celu odzwierciedlenia tych zmian we wniosku zaproponowano zmianę nazwy Urzędu na: Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu. Rozszerzenie uprawnień, przedstawione w niniejszym

¹ COM(2016) 197 final.

² EUCO z 19 lutego 2016 r., SN 1/16

wniosku, przekształca EASO w Agencję o pełnym zakresie funkcji, która posiada zdolność do zapewniania państwom członkowskim niezbędnej pomocy operacyjnej i technicznej, zacieśniania praktycznej współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi, wspierania trwałego i sprawiedliwego rozdziału wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, monitorowania i oceniania realizacji wspólnego europejskiego systemu azylowego oraz zdolności systemów azylu i systemów przyjmowania w państwach członkowskich, a także do umożliwiania konwergencji w zakresie oceny wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium całej Unii.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

W dniu 19 lutego 2016 r. Rada Europejska uznała, że konieczne są postępy w kierunku zreformowania obecnych ram UE, tak by zagwarantowana była humanitarna i skuteczna polityka azylowa. W swoim komunikacie z dnia 6 kwietnia 2016 r. Komisja uznała, że nadrzędnym celem unijnej polityki w dziedzinie migracji i azylu jest odejście od systemu, który – czy to ze względu na słabą koncepcję czy też niezadowalające wdrożenie – obciąża nieproporcjonalnymi obowiązkami niektóre państwa członkowskie i zachęca do niekontrolowanego przepływu w kierunku innych państw członkowskich. Celem jest zapewnienie, aby w Unii obowiązywał solidny i skuteczny system zrównoważonego zarządzania migracjami, oparty na zasadach odpowiedzialności i solidarności.

W Europejskim programie w zakresie migracji³ Komisja uznała znaczenie EASO w tworzeniu i prowadzeniu silnej wspólnej polityki azylowej. Komisja uznała, że EASO może wzmocnić praktyczną współpracę, wypracować swoją rolę jako instytucji ustalającej informacje na temat kraju pochodzenia, przyczyniając się do podejmowania bardziej jednolitych decyzji, podejmować kluczowe środki w zakresie szkoleń i ustanowić specjalną sieć organów krajowych służącą wzmocnieniu współpracy operacyjnej dotyczącej kwestii związanych z azylem. W swoim komunikacie z dnia 6 kwietnia 2016 r. Komisja zapowiedziała, że złoży wniosek o rozszerzenie uprawnień EASO, tak aby Urząd mógł odgrywać nową rolę we wdrażaniu polityki oraz większą rolę operacyjną. Cele te zostaną osiągnięte za pośrednictwem mechanizmu monitorującego umożliwiającego ocenę zgodności ze wspólnym europejskim systemem azylowym oraz innymi ważnymi zadaniami, takimi jak udzielanie i analiza informacji o krajach pochodzenia, operowanie kluczem podziału systemu dublińskiego oraz podejmowanie interwencji w ramach udzielania wsparcia państwom członkowskim w sytuacjach nagłych lub gdy nie podjęto niezbędnych środków zaradczych.

Celem niniejszego wniosku jest zapewnienie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu niezbędnych narzędzi i takie jej przekształcenie, aby mogła ułatwiać wdrażanie wspólnego europejskiego systemu azylowego i usprawniać jego funkcjonowanie. W związku z tym stanowi on uzupełnienie instrumentów prawnych i politycznych w obszarze azylu, w szczególności w odniesieniu do procedur azylowych, norm dotyczących kwalifikowania obywateli na potrzeby ochrony międzynarodowej, systemu dublińskiego, relokacji i przesiedlenia.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny z kompleksową długoterminową strategią na rzecz lepszego zarządzania migracjami, określoną przez Komisję w Europejskim programie w zakresie migracji, w którym przekształcono wytyczne polityczne przewodniczącego Komisji Jeana-Claude’a Junckera w zestaw spójnych i wzajemnie się umacniających inicjatyw opartych na czterech filarach. Filary te obejmują ograniczanie zachęt do nielegalnej migracji,

³ COM(2015) 240 final.

zabezpieczenie granic zewnętrznych i ratowanie życia ludzkiego, silną politykę azylową oraz nową politykę dotyczącą legalnej migracji. Wniosek ten wpisuje się w dalszą realizację Europejskiego programu w zakresie migracji, w szczególności w odniesieniu do celu, jakim jest wzmocnienie unijnej polityki azylowej w Unii Europejskiej, jako że Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu zapewni pełne i spójne wdrożenie wspólnego europejskiego systemu azylowego.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą przedmiotowego wniosku ustawodawczego jest art. 78 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

• Pomocniczość

Celem niniejszego wniosku jest ułatwienie wdrożenia i poprawa funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego, wzmocnienie praktycznej współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi w kwestiach dotyczących azylu, propagowanie unijnych przepisów i norm operacyjnych w celu zapewnienia wysokiego stopnia jednolitości procedur azylowych, warunków przyjmowania oraz oceny potrzeb w zakresie ochrony w całej Unii, monitorowanie operacyjnego i technicznego stosowania unijnych przepisów i norm dotyczących azylu, a także zwiększenie operacyjnego i technicznego wsparcia udzielanego państwom członkowskim w zakresie zarządzania systemami azylowymi i systemami przyjmowania, zwłaszcza państwom członkowskim zmagającym się z nieproporcjonalną presją wywieraną na ich systemy azylowe i systemy przyjmowania.

Zapewnienie właściwego stosowania ram prawnych dotyczących azylu, za pośrednictwem działań uzgodnionych przez państwa członkowskie przy wsparciu Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, leży we wspólnym interesie, jako że przyczynia się do umocnienia stabilizacji i zapewnienia porządku w funkcjonowaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego, a zatem cele niniejszego wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, a Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

• Proporcjonalność

Celem wniosku jest zareagowanie na rzeczywistość polityczną oraz wyzwania, w obliczu których Unia znalazła się w zakresie migracji i azylu, poprzez udostępnienie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu niezbędnych narzędzi umożliwiających zarówno zniwelowanie nieproporcjonalnej presji na systemy azylowe i systemy przyjmowania poszczególnych państw członkowskich, jak również wyeliminowanie – w dłuższej perspektywie – właściwych tym systemom niedociągnięć.

Celem wniosku jest zapewnienie, aby przepisy i normy operacyjne w zakresie azylu były w pełni i prawidłowo stosowane przez państwa członkowskie, aby pogłębianą była praktyczna współpraca i wymiana informacji między państwami członkowskimi, a także z państwami trzecimi, aby podejmowane były odpowiednie działania na rzecz zapewnienia poprawnego funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego oraz rozwiązania problemu nieproporcjonalnej presji w skuteczny sposób przy pomocy Agencji i we współpracy z nią. Agencja może pomagać państwom członkowskim przy rozpatrywaniu wniosków o ochronę międzynarodową – na wniosek państw członkowskich i w obrębie ram jednoznacznie

określonych w planie operacyjnym. Do Agencji można zwrócić się z wnioskiem o interwencję i udzielenie wsparcia jedynie w tych przypadkach, gdy w następstwie monitorowania lub w przypadku nieproporcjonalnej presji na systemy azylowe i systemy przyjmowania dane państwo członkowskie nie podjęło działań lub podjęło niedostateczne środki, zagrażając tym samym funkcjonowaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego. Ze względu na powyższy cel i zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celów.

- **Wybór instrumentu**

Jedynie rozporządzenie może zapewnić niezbędny poziom skuteczności i jednolitości, jakie są niezbędne dla stosowania prawa Unii w dziedzinie azylu. Co więcej, mając na uwadze, że EASO, którego nazwa zostaje zmieniona na Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu, został utworzony na mocy rozporządzenia, dla przedmiotowego wniosku odpowiedni jest ten sam instrument prawny.

3. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI

Przygotowując niniejszy wniosek, Komisja oparła się na dyskusjach, które odbywały się regularnie podczas posiedzeń Rady Europejskiej i Rady Ministrów, a także w Parlamencie Europejskim, i które dotyczyły rozwoju unijnej polityki migracyjnej i azylowej oraz wykorzystania agencji unijnych na potrzeby lepszego zarządzania migracjami. Kilkakrotnie przywołano rolę, jaką EASO pełni w świadczeniu wsparcia operacyjnego i technicznego na rzecz państw członkowskich, w tym na ich granicach zewnętrznych we współpracy z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej. Państwa członkowskie ogólnie uznały, że EASO odgrywa istotną rolę w udzielaniu im wsparcia w obszarze relokacji i przesiedlenia.

Od kiedy EASO rozpoczął funkcjonowanie w dniu 1 lutego 2011 r., trwały nieustanne debaty z zainteresowanymi stronami na szczeblu europejskim i krajowym. Regularnie prowadzono zwłaszcza dyskusje w kontekście składania przez Urząd sprawozdań dla Parlamentu Europejskiego i Rady. Urząd stale składa sprawozdania z podejmowanych przez siebie działań na posiedzeniach Zarządu i w ramach wielu sprawozdań publikowanych w ciągu roku. Realizowana była także regularna wymiana informacji z innymi agencjami unijnymi, w szczególności Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej i Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Zorganizowano szereg debat z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego i środowiska akademickiego.

Na podstawie art. 46 rozporządzenia (UE) nr 439/2010, który przewiduje przeprowadzenie niezależnej oceny zewnętrznej, która obejmuje wpływ urzędu na praktyczną współpracę w zakresie azylu i na wspólny europejski system azylowy. Komisja przeprowadziła wewnętrzną ocenę EASO w 2013 r. W 2014 r. EASO poddany został ocenie zewnętrznej przez niezależnego zewnętrznego wykonawcę; ocena obejmowała okres od lutego 2011 r. do czerwca 2014 r. Czasowy zakres stosowania oceny zewnętrznej został następnie rozszerzony w taki sposób, aby objąć cały okres – od momentu rozpoczęcia wykonywania obowiązków przez Urząd. Ocena została przeprowadzona w okresie od października 2014 r. do lipca 2015 r. i obejmowała wszystkie działania przeprowadzone przez EASO we wszystkich państwach członkowskich. Niniejszy wniosek uwzględnia zalecenia wynikające z tej oceny oraz opinie EASO w odniesieniu do przyszłości urzędu.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie narusza praw podstawowych i jest zgodny z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Wszelkie działania Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu są realizowane z pełnym poszanowaniem praw podstawowych zapisanych w Karcie, zwłaszcza prawa do azylu (art. 18 Karty), prawa do ochrony przed wydaleniem (art. 19 Karty), prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (art. 7 Karty), prawa do ochrony danych osobowych (art. 8 Karty) oraz prawa do skutecznego środka prawnego (art. 47 Karty). Wniosek w pełni uwzględnia prawa dziecka, a także szczególne potrzeby osób wymagających szczególnego traktowania.

4. WPLYW NA BUDŻET

Zadaniem Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, która powstanie w oparciu o istniejący EASO, jest ułatwianie realizacji oraz poprawa funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego.

Łączne środki finansowe niezbędne, aby Agencja mogła wypełniać swoje zadania w ramach proponowanego rozszerzonego mandatu, opiewają na kwotę 363,963 mln EUR w okresie 2017–2020. Aby Agencja mogła wykonywać swoje nowe zadania w sposób efektywny dodatkowo, w uzupełnieniu aktualnej liczby pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych, przewidzianych w budżecie na 2016 r., potrzebnych będzie 275 stanowisk dla pracowników zatrudnionych na czas określony i 82 stanowisk dla pracowników kontraktowych, co daje łącznie 357 członków personelu w okresie 2017–2020. Tym samym Agencja liczyłaby 500 miejsc pracy do roku 2020.

Potrzeby finansowe są zgodne z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi i mogą wymagać wykorzystania specjalnych instrumentów określonych w rozporządzeniu Rady (EU, Euratom) nr 1311/2013⁴.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu musi sporządzać roczne sprawozdanie z działalności dotyczące sytuacji w zakresie azylu, w którym należy ocenić wyniki działań realizowanych przez nią przez cały rok. W sprawozdaniu musi znaleźć się analiza porównawcza działalności Agencji, tak by Agencja mogła przyczyniać się do podwyższenia jakości, spójności i skuteczności wspólnego europejskiego systemu azylowego. Roczne sprawozdanie z działalności musi być przekazywane przez Agencję Zarządowi, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

W ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co pięć lat, Komisja musi zlecić przeprowadzenie oceny, aby ocenić w szczególności wpływ, skuteczność i efektywność działań Agencji oraz jej praktyk roboczych. Ocena ta musi uwzględniać wpływ Agencji na praktyczną współpracę w kwestiach dotyczących azylu oraz na wspólny europejski system azylowy. Komisja musi przesłać sprawozdanie z oceny wraz z własnymi wnioskami ze sprawozdania do Parlamentu Europejskiego, Rady i Zarządu. Wyniki oceny muszą być podawane do wiadomości publicznej.

⁴ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Rozporządzenie (UE) nr 439/2010 ustanawia Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) i określa jego rolę jako zacieśnianie praktycznej współpracy między państwami członkowskimi oraz zapewnianie i koordynowanie udzielania państwom członkowskim wsparcia operacyjnego. EASO mógłby osiągnąć te cele, umożliwiając wymianę informacji oraz zbieranie najlepszych praktyk, wspierając szkolenia i relokację, koordynując działania związane z informacjami o krajach pochodzenia, udzielając wsparcia w zakresie wdrożenia oraz zewnętrznego wymiaru wspólnego europejskiego systemu azylowego, określając dokumenty techniczne dotyczące wdrażania unijnych instrumentów w dziedzinie azylu oraz zapewniając wsparcie operacyjne państwom członkowskim znajdującym się pod szczególną presją.

Wniosek ten opiera się na aktualnym mandacie EASO i rozszerza go w taki sposób, aby przekształcić EASO w Agencję o pełnym zakresie funkcji, wyposażoną w narzędzia niezbędne do: 1) wzmocnienia współpracy praktycznej i wymiany informacji dotyczących azylu; 2) propagowania unijnych przepisów i norm operacyjnych w celu zapewnienia wysokiego stopnia jednolitości stosowania ram prawnych w zakresie azylu; 3) zapewnienia większej konwergencji w ocenie potrzeb w zakresie ochrony w całej Unii; 4) monitorowania i oceny realizacji wspólnego europejskiego systemu azylowego; 5) zapewnienia państwom członkowskim większej pomocy operacyjnej i technicznej na potrzeby zarządzania systemami azylowymi i systemami przyjmowania, zwłaszcza w przypadku nieproporcjonalnej presji. We wniosku proponuje się przemianowanie EASO na Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu, co ma odzwierciedlić większe uprawnienia Agencji.

(1) Wzmocnienie współpracy praktycznej i wymiany informacji dotyczących azylu

Aspekt ten jest objęty rozdziałem 2 wniosku dotyczącym praktycznej współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi oraz z Agencją. We wniosku określono sposób, w jaki Agencja będzie wykonywać swoje zadania polegające na ułatwianiu, koordynowaniu i zacieśnianiu praktycznej współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi w odniesieniu do różnych kwestii azylowych. Zadania te nie będą dla Agencji całkowicie nowe, już teraz EASO jest odpowiedzialny za ułatwianie wymiany informacji i współpracy praktycznej. EASO musiał jednak opierać się na dobrowolnym przekazywaniu informacji przez państwa członkowskie. Na podstawie niniejszego wniosku Agencja i państwa członkowskie będą miały obowiązek współpracować i dokonywać wymiany informacji.

Aby stać się ośrodkiem wiedzy fachowej, Agencja będzie musiała rozwinąć swój własny potencjał gromadzenia i analizowania informacji na temat sytuacji w zakresie azylu w Unii i państwach trzecich w zakresie, w jakim sytuacja ta może mieć wpływ na Unię, jak również na temat wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego. Analiza informacji na temat sytuacji w zakresie azylu powinna umożliwić Agencji wspieranie państw członkowskich w lepszym zrozumieniu czynników dotyczących powiązanej z azylem migracji do Unii oraz w obrębie Unii, jak również realizację celu, jakim jest wczesne ostrzeganie i gotowość państw członkowskich. W tym względzie Agencja powinna ściśle współpracować nie tylko z państwami członkowskimi, lecz również z innymi właściwymi agencjami Unii, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych i z organizacjami międzynarodowymi, takimi jak UNHCR.

W kontekście reformy systemu dublińskiego Agencja będzie wykonywać dodatkowe zadania i pełnić dodatkowe obowiązki, które wynikną z tej reformy. Powołanie Agencji jest naturalną

drogą w kierunku zapewnienia państwom członkowskim wsparcia, jakiego potrzebują do funkcjonowania i zarządzania mechanizmem korygującym.

Agencja będzie nadal odgrywać ważną rolę w opracowywaniu i udostępnianiu szkoleń dla członków krajowych urzędów administracyjnych, sądów, trybunałów, a także krajowych służb odpowiedzialnych za kwestie azylowe w państwach członkowskich. Ze względu na większe zaangażowanie pracowników Agencji w zapewnianie państwom członkowskim pomocy operacyjnej i technicznej Agencja będzie musiała zapewnić odpowiednie szkolenia również swoim własnym pracownikom. Ponadto Agencja musi dopilnować, aby wszyscy eksperci wchodzący w skład zespołów wsparcia ds. azylu i interwencyjnej rezerwy ekspertów ds. azylu, przeszli specjalistyczne szkolenie dotyczące ich zadań i funkcji jeszcze przed przystąpieniem do działań operacyjnych.

(2) Zapewnienie większej konwergencji w ocenie potrzeb w zakresie ochrony w całej Unii

W konkluzjach Rady z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie zbliżenia praktyk w zakresie decyzji azylowych⁵ Rada odnotowała, że mimo postępów w realizacji wspólnego europejskiego systemu azylowego wciąż istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi, jeśli chodzi o wskaźniki uznawalności, charakter i jakość przyznawanej ochrony międzynarodowej oraz, ogólnie rzecz biorąc, wyniki postępowań. Rada uznała potrzebę stworzenia bardziej ustrukturyzowanego i usprawnionego procesu gromadzenia przez EASO informacji o kraju pochodzenia, który to proces objąłby wszystkie główne kraje pochodzenia i kwestie tematyczne, dzięki wzmocnieniu zasobów, którymi EASO dysponuje na potrzeby gromadzenia informacji o kraju pochodzenia, a także zachęciła EASO do uczestnictwa w procesie kształtowania polityki na szczeblu UE w oparciu o wspólne informacje o kraju pochodzenia.

Aby zapewnić większą konwergencję i wyeliminować różnice w ocenie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, wniosek powierza Agencji zadanie koordynowania podejmowanych przez państwa członkowskie wysiłków na rzecz wypracowania wspólnej analizy zawierającej wskazówki dotyczące sytuacji w krajach trzecich pochodzenia, zgodnie z rozdziałem 3 przedmiotowego wniosku. Jak dotąd zadaniem Urzędu było organizowanie, propagowanie i koordynowanie działań w odniesieniu do informacji o państwach pochodzenia, w tym przedstawianie analizy tych informacji. Agencja będzie kontynuować realizację tego zadania, a ponadto będzie gwarantować koordynację inicjatyw krajowych prowadzących do informacji o kraju pochodzenia, ustanawiając sieci informacji o krajach pochodzenia. Sieci te powinny służyć do wymiany i aktualizacji składanych przez państwa członkowskie sprawozdań, jak również jako system składania zapytań, za pośrednictwem którego Agencji można będzie przysłać konkretne zapytania odnośnie do faktów, które mogą wypłynąć z poszczególnych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Kolejnym nowym zadaniem dla Agencji jest wspieranie Komisji w dokonywaniu regularnego przeglądu sytuacji w państwach trzecich, które znajdują się we wspólnym unijnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia. Rozważając dodanie kolejnego państwa trzeciego do unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia, Komisja może zwrócić się do Agencji o przedłożenie jej informacji dotyczących danego państwa trzeciego.

(3) Propagowanie prawa Unii oraz norm operacyjnych dotyczących azylu

⁵ Konkluzje Rady w sprawie zbliżenia praktyk w zakresie decyzji azylowych z dnia 21 kwietnia 2016 r., 8210/16.

Rozdział 4 wniosku dotyczy norm operacyjnych, wytycznych i najlepszych praktyk. W ramach obecnego mandatu EASO możliwe jest przyjmowanie technicznych dokumentów dotyczących wdrażania instrumentów azylowych. We wniosku wprowadzono rozróżnienie rozmaitych technicznych dokumentów, które mogą być przyjęte przez Agencję. Agencja, z własnej inicjatywy lub na wniosek Komisji, będzie opracowywać normy operacyjne dotyczące wdrażania instrumentów prawa Unii w obszarze azylu i wskaźniki umożliwiające monitorowanie zgodności z tymi normami. Agencja będzie mogła również opracowywać wytyczne i najlepsze praktyki związane z wdrażaniem instrumentów prawa Unii w obszarze azylu. Jeżeli państwa członkowskie potrzebowałyby wsparcia w stosowaniu tych norm operacyjnych, wytycznych i najlepszych praktyk, mogą zwrócić się do Agencji o udostępnienie im niezbędnej wiedzy fachowej lub pomocy operacyjnej i technicznej.

(4) Monitorowanie i ocena realizacji wspólnego europejskiego systemu azylowego

W rozdziale 5 wniosku przewidziano dla Agencji nowe zadanie, jakim jest monitorowanie i ocena wszystkich aspektów wspólnego europejskiego systemu azylowego, w szczególności procedur azylowych, systemu dublińskiego, wskaźników uznawalności oraz jakości i rodzaju przyznawanej ochrony międzynarodowej. Zadanie to służy monitorowaniu przestrzegania norm operacyjnych i wytycznych, jak również weryfikowaniu systemów azylowych i systemów przyjmowania oraz zdolności państw członkowskich do zarządzania tymi systemami, szczególnie w sytuacji, gdy borykają się z nieproporcjonalną presją. Celem monitorowania jest, z jednej strony, zapewnienie, by wszelkie niedociągnięcia w funkcjonowaniu CEAS zostały rozwiązane jak najwcześniej, co pozwoli zagwarantować prawidłowe zarządzanie systemami azylowymi i systemami przyjmowania, a z drugiej strony, zapewnienie państwom członkowskim niezbędnych narzędzi umożliwiających odpowiednie postępowanie w przypadku nieproporcjonalnej presji.

W art. 13 określono zakres mechanizmu monitorowania i oceny, zaś w art. 14 – procedurę przeprowadzania tych działań. Agencja może opierać swoją ocenę na informacjach dostarczonych przez państwa członkowskie, opracowanej przez siebie analizie informacji o sytuacji w zakresie azylu, kontrolach na miejscu oraz wrywkową kontrolę poszczególnych przypadków. Proces monitorowania może zostać zaprogramowany przez państwo członkowskie lub na podstawie tematycznych bądź szczególnych aspektów systemów azylowych. Na potrzeby monitorowania Agencja utworzy zespoły ekspertów, złożone z ekspertów wyznaczonych przez Agencję i Komisję, które sporządzać będą sprawozdania zawierające ich ustalenia. Zarząd przyjmuje sprawozdania po uwzględnieniu uwag przedstawionych przez zainteresowane państwo członkowskie, a następnie przekazuje je Komisji. Jednocześnie Dyrektor Wykonawczy przedkłada zainteresowanemu państwu członkowskiemu projekt zaleceń z prośbą o przedstawienie uwag, po konsultacji z Komisją. W projekcie zaleceń powinny znaleźć się środki niezbędne do wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w sprawozdaniu z procesu monitorowania. Zarząd przyjmuje zalecenia i zwraca się do państwa członkowskiego o przedłożenie planu działania służącego wdrożeniu zaleceń w ciągu maksymalnie dziewięciu miesięcy.

Artykuł 15 dotyczy sytuacji, w których po upływie wspomnianego terminu dane państwo członkowskie w dalszym ciągu nie zapewnia zgodności z zaleceniami, zaś waga uchybień zagraża funkcjonowaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego. Na tym etapie Komisja dokonuje własnej oceny planu działania i wagi niedociągnięć. Następnie Komisja przyjmuje zalecenia i może, w razie potrzeby, wskazać środki, jakie Agencja podejmuje w celu udzielenia zainteresowanemu państwu członkowskiemu wsparcia. Państwa członkowskie będą musiały składać Komisji sprawozdania ze stanu realizacji zaleceń. Jeżeli po terminie

określonym w zaleceniach Komisji zainteresowane państwo członkowskie nadal nie zapewnia zgodności, Komisja może podjąć dalsze działania, zobowiązując Agencję do podjęcia działań w celu udzielenia państwu członkowskiemu wsparcia.

(5) Udzielanie państwom członkowskim większej pomocy operacyjnej i technicznej

Jednym z ważnych zadań EASO było udzielanie państwom członkowskim pomocy technicznej, w szczególności w zakresie zapewniania tłumaczenia ustnego, udzielania informacji o krajach pochodzenia i wiedzy na temat rozpatrywania spraw o azyl i zarządzania nimi; pomoc ta była realizowana za pośrednictwem oddelegowanych zespołów wsparcia ds. azylu. Państwa członkowskie zachowywały niezależność w odniesieniu do wyboru liczby ekspertów, ich profilu oraz okresu ich oddelegowania.

W rozdziale 6 wniosku znacząco rozszerzono rolę i funkcje Agencji w odniesieniu do pomocy operacyjnej i technicznej, podobnie do propozycji Komisji zawartej we wniosku w sprawie Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej⁶. Wniosek jasno określa środki operacyjne i techniczne, które Agencja może organizować i koordynować na wniosek państw członkowskich. Środki te mogłyby obejmować także możliwość usprawniania przez Agencję rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, które znajdują się na etapie rozpatrywania przez właściwe organy krajowe. W takim przypadku plan operacyjny musiałby zawierać szczegółowe ustalenia oraz jasny opis zadań oraz odniesienie do obowiązującego ustawodawstwa.

Agencja będzie kierować do państw członkowskich zespoły wsparcia ds. azylu, by zapewniały one pomoc operacyjną i techniczną. Wspomniane zespoły wsparcia ds. azylu będą obejmować ekspertów z państw członkowskich lub ekspertów oddelegowanych przez państwa członkowskie do Agencji i ekspertów będących pracownikami Agencji. W przypadkach, w których systemy azylowe i systemy przyjmowania znajdują się pod nieproporcjonalną presją, związaną z wyjątkowo poważnymi i pilnymi naciskami, Agencja będzie organizować i koordynować kompleksowy zestaw środków technicznych i operacyjnych. Zadanie to może być realizowane na wniosek państwa członkowskiego lub Agencji. W przypadkach, w których mimo nieproporcjonalnej presji nie złożono wniosku o pomoc lub oferta Agencji nie została przyjęta bądź zainteresowane państwo członkowskie podjęło niedostateczne działania, prowadząc do zagrożenia funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego, Komisja może przyjąć decyzję w drodze aktu wykonawczego i określić w niej jeden lub kilka środków operacyjnych i technicznych, które Agencja powinna podjąć w celu udzielenia zainteresowanemu państwu członkowskiemu wsparcia. W tym celu Agencja stworzy interwencyjną rezerwę ds. azylu, która będzie stanowić rezerwę co najmniej 500 ekspertów z państw członkowskich.

O liczbie i profilu ekspertów w zespołach wsparcia ds. azylu decyduje Zarząd na wniosek Dyrektora Wykonawczego. Biorąc pod uwagę fakt, że rośnie liczba dzieci oraz dzieci bez opieki wśród migrantów i osób ubiegających się o azyl, ważne jest, aby we wspomnianych zespołach znajdowali się eksperci z specjalizujący się w ochronie dzieci. Czas oddelegowania jest określany przez rodzime państwo członkowskie, jednak dla zapewnienia ciągłości oddelegowania konieczne jest określenie we wniosku minimalnego czasu wynoszącego 30 dni. Jeżeli chodzi o ekspertów wchodzących w skład interwencyjnej rezerwy ds. azylu, Zarząd – na wniosek Dyrektora Wykonawczego – podejmuje decyzję w sprawie profilu ekspertów oraz udziale, jaki wniosą poszczególne państwa członkowskie w celu utworzenia rezerwy liczącej co najmniej 500 ekspertów. Oddelegowanie ekspertów z interwencyjnej

⁶ COM(2015) 671 final.

rezerwy ds. azylu jest obowiązkowe dla państw członkowskich, bez możliwości powołania się na wyjątkową sytuację, która mogłaby znacznie wpłynąć na możliwość realizowania zadań krajowych. Agencja może również oddelegować ekspertów spośród własnych pracowników, aby ułatwić oddelegowanie ekspertów wchodzących w skład interwencyjnej rezerwy ds. azylu.

Rozporządzenie (UE) nr XXX/XXX przewiduje powołanie zespołów wsparcia zarządzania migracjami na obszarach funkcjonowania hotspotów, które charakteryzują się mieszanymi przepływami migracyjnymi. W skład tych zespołów wsparcia zarządzania migracjami wchodzi eksperci i urzędnicy oddelegowywani przez różne agencje unijne lub za ich pośrednictwem, w tym przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu. Wzmocnienie operacyjne i techniczne, które może być realizowane za pośrednictwem zespołów wsparcia ds. azylu lub ekspertów oddelegowanych z interwencyjnej rezerwy ds. azylu może obejmować kontrolowanie obywateli państw trzecich, rejestrowanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, i – w przypadku takiej prośby ze strony państwa członkowskiego – rozpatrywanie takich wniosków, a także udzielanie informacji oraz konkretnego wsparcia wnioskodawcom lub potencjalnym wnioskodawcom, którzy mogliby podlegać relokacji.

Eksperti wchodzący w skład zespołów wsparcia ds. azylu lub oddelegowani z interwencyjnej rezerwy ds. azylu powinni mieć możliwość korzystania z krajowych i europejskich bazach danych, aby móc efektywnie wykonywać swoje zadania i wspierać państwa członkowskie. W związku z tym w niniejszym wniosku przewidziano nałożenie na państwa członkowskie obowiązku umożliwienia takim ekspertom zasięgania informacji w europejskich bazach danych i wprowadzono możliwość dopuszczenia przez państwa członkowskie korzystania z krajowych bazach danych, z zastrzeżeniem unijnych i krajowych przepisów dotyczących dostępu do tych baz danych oraz przeglądania znajdujących się w nich danych.

W celu zapewnienia odpowiedniej i skutecznej koordynacji w terenie, we wniosku przekształcono jednostkę znaną dotychczas pod nazwą „unijnego punktu kontaktowego” w urzędnika koordynującego Agencji, podobnie do urzędnika koordynującego występującego w operacjach koordynowanych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej. Zadaniem urzędnika koordynującego jest wspieranie współpracy i koordynacja między przyjmującym państwem członkowskim i uczestniczącymi państwami członkowskimi. Urzędnik koordynujący przyjmuje instrukcje wyłącznie od Agencji, a jeżeli plan operacyjny nie zostaje odpowiednio wdrożony, składa odpowiednie sprawozdanie Dyrektorowi Wykonawczemu.

Z uwagi na fakt, że Agencja będzie oddelegowywać ekspertów spośród swoich własnych pracowników, którzy będą wchodzić w skład zespołów wsparcia ds. azylu oraz jako uzupełnienie interwencyjnej rezerwy ekspertów ds. azylu, w niniejszym wniosku przewidziano także możliwość nabywania lub brania w leasing przez Agencję sprzętu technicznego. Nie wpływa to na zobowiązanie państw członkowskich do zapewnienia Agencji niezbędnych urządzeń i sprzętu umożliwiającego udzielanie pomocy operacyjnej i technicznej oraz powinno stanowić uzupełnienie sprzętu dostarczonego przez inne agencje unijne.

(6) Inne aspekty

W rozdziale 7 wniosku zawarto przepisy o ochronie danych osobowych oraz upoważniono Agencję do przetwarzania danych osobowych. Przetwarzanie danych osobowych przez Agencję ogranicza się do celów związanych z wykonywaniem jej zadań polegających na udzielaniu pomocy operacyjnej i technicznej, ułatwianiu wymiany informacji z państwami

członkowskimi i innymi agencjami unijnymi, w szczególności w ramach zespołów wsparcia zarządzania migracjami, a także analizowaniu informacji na temat sytuacji w obszarze azylu. Ponadto Agencja, we współpracy z Europejską Agencją ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), opracuje system informacyjny umożliwiający wymianę informacji niejawnych i będzie ten system stosować.

Jeżeli chodzi o współpracę Agencji, w rozdziale 8 przewidziano współpracę Agencji z Danią i z krajami stowarzyszonymi, współpracę z państwami trzecimi, współpracę z innymi organami Unii oraz z organizacjami międzynarodowymi, zwłaszcza UNHCR. Aspekty te nie są całkowicie nowe w porównaniu z obecnym mandatem EASO, w przypadku którego współpraca z zainteresowanymi podmiotami ma istotne znaczenie.

Główna zmiana wprowadzona w tym rozdziale dotyczy art. 35 dotyczącego współpracy z państwami trzecimi; we wniosku przewidziano lepiej zorganizowaną strukturę i wyraźniejsze możliwości współpracy Agencji z państwami trzecimi. Artykuł stanowi, że Agencja koordynuje nie tylko wymianę informacji, ale także współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i państwami trzecimi, oraz że urzędnicy z państw trzecich mogą być zapraszani do pełnienia roli obserwatorów podczas realizacji przez Agencję działań operacyjnych. W odniesieniu do przesiedleń Agencja będzie w dalszym ciągu koordynować wymianę informacji i inne działania podejmowane przez państwa członkowskie, w tym programy realizowane na szczeblu Unii Europejskiej. Agencja będzie mogła również uczestniczyć w realizacji umów międzynarodowych zawartych przez Unię z państwami trzecimi.

Rozdział 9 dotyczy organizacji Agencji. Rozdział ten odzwierciedla istniejącą strukturę organizacyjną EASO, przyjęto w nim wspólne podejście dotyczące agencji zdecentralizowanych, uzgodnione przez Parlament Europejski, Radę i Komisję. Różnica w porównaniu z obecną strukturą polega na tym, że we wniosku przewidziano stanowisko Zastępcy Dyrektora Wykonawczego, zważywszy, że zadania Agencji zostały rozszerzone i że do 2020 r. nastąpi odpowiadający temu poszerzeniu wzrost liczby pracowników. Kolejna różnica w porównaniu z obecną strukturą organizacyjną dotyczy forum konsultacyjnego. Forum to powinno być niezależne od Agencji, i w związku z tym na jego czele nie będzie znajdował się Dyrektor Wykonawczy; forum powinno wspierać Dyrektora Wykonawczego oraz Zarząd w kwestiach związanych z azylem.

Rozdział 10 dotyczy przepisów finansowych, zaś rozdział 11 zawiera przepisy ogólne. W myśl przepisów finansowych Agencja uzyskała możliwość przyznawania dotacji. Przepisy ogólne odzwierciedlają te same przepisy, które znajdują się w obowiązującym rozporządzeniu. Rozdział 12 zawiera przepisy końcowe. W rozdziale tym znajduje się nowy artykuł dotyczący procedury komitetowej, który ma obejmować możliwość przyjęcia przez Komisję aktów wykonawczych na podstawie niniejszego wniosku. W tym ostatnim rozdziale przewidziano obowiązek Agencji do sporządzania rocznych sprawozdań z jej działalności, jak również ocenę i przegląd działalności Agencji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylające rozporządzenie (UE)
nr 439/2010**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 1 i 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem unijnej polityki w obszarze azylu jest wypracowanie i ustanowienie wspólnego europejskiego systemu azylowego, zgodnego z wartościami i tradycją humanitarną Unii Europejskiej, którym rządzi zasada solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności.
- (2) Wspólny europejski system azylowy oparty jest na wspólnych minimalnych normach dotyczących procedur udzielania azylu, uznawania i ochrony oferowanej na szczeblu Unii, warunków przyjmowania i systemu określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za osoby ubiegające się o azyl. Pomimo postępów dotyczących tworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego wciąż utrzymują się znaczne rozbieżności między państwami członkowskimi, jeżeli chodzi o przyznawanie ochrony międzynarodowej, a także formy, jaką taka ochrona międzynarodowa przyjmuje. Należy wyeliminować te rozbieżności, zapewniając większą konwergencję w zakresie oceny wniosków o ochronę międzynarodową oraz gwarantując wysoki i jednolity poziom stosowania prawa unijnego w całej Unii.
- (3) W swoim komunikacie z dnia 6 kwietnia 2016 r. Komisja określiła sposoby udoskonalenia wspólnego europejskiego systemu azylowego, a mianowicie utworzenie zrównoważonego i sprawiedliwego systemu ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za osoby ubiegające się o azyl, wzmocnienie systemu Eurodac, osiągnięcie większej konwergencji systemu azylowego oraz zapobieganie wtórnemu przemieszczaniu się oraz opracowanie wzmocnionego mandatu Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu. Komunikat ten jest zgodny z wyrażonym przez Radę Europejską w dniu 18 lutego 2016 r. apelem o poczynienie postępów w reformowaniu obecnych ram UE oraz zapewnienie humanitarnej i skutecznej polityki azylowej. W komunikacie zaproponowano działania zgodne z całościowym podejściem do kwestii migracji, określonym przez Parlament Europejski w sprawozdaniu z własnej inicjatywy z dnia 12 kwietnia 2016 r.

- (4) Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu został powołany do życia rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010⁷. Swoje obowiązki podjął w dniu 1 lutego 2011 r. Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu umacniał praktyczną współpracę państw członkowskich w kwestiach dotyczących azylu oraz wspierał państwa członkowskie w wypełnianiu ich obowiązków w ramach wspólnego europejskiego systemu azylowego. Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu udziela również wsparcia tym państwom członkowskim, których systemy azylowe i systemy przyjmowania znajdują się pod szczególną presją. Jego rola i funkcje muszą zostać jednak wzmocnione, aby nie tylko wspierał on państwa członkowskie w ich praktycznej współpracy, ale również umacniał i dopełniał systemy azylowe i systemy przyjmowania funkcjonujące w poszczególnych państwach członkowskich.
- (5) Mając na uwadze strukturalne niedociągnięcia wspólnego europejskiego systemu azylowego, które objawiły się ze względu na niekontrolowane przybywanie migrantów i osób ubiegających się o azyl do Unii oraz ogromną skalę tego zjawiska, a także potrzebę wydajnego, wysokiego i jednolitego poziomu stosowania przez państwa członkowskie unijnego prawa w zakresie azylu, niezbędne jest udoskonalenie realizacji i funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego, w oparciu o prace Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu i dalsze jego przekształcenie w Agencję o pełnym zakresie funkcji, która powinna być odpowiedzialna za usprawnianie i doskonalenie funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego, zapewnianie trwałego i sprawiedliwego rozdziału wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, zapewnianie konwergencji w ocenianiu wniosków o ochronę międzynarodową w całej Unii, a także monitorowanie operacyjnego i technicznego stosowania unijnego prawa.
- (6) Zadania Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu powinny zostać rozszerzone; aby zmiany znalazły swoje odzwierciedlenie, Urząd powinien zostać przemianowany na Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu. Agencja powinna stać się ośrodkiem wiedzy fachowej, a jej podstawową rolą powinno być wzmocnienie praktycznej współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi w kwestiach dotyczących azylu, propagowanie unijnych przepisów i norm operacyjnych w celu zapewnienia wysokiego stopnia jednolitości procedur azylowych, warunków przyjmowania oraz oceny potrzeb w zakresie ochrony w całej Unii, monitorowanie operacyjnego i technicznego stosowania unijnego prawa i norm dotyczących azylu, wspieranie systemu dublińskiego oraz zapewnienie państwom członkowskim wsparcia operacyjnego i technicznego w zakresie zarządzania systemami azylowymi i systemami przyjmowania, zwłaszcza państwom członkowskim zmagającym się z nieproporcjonalną presją wywieraną na ich systemy.
- (7) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna ściśle współpracować z organami azylowymi państw członkowskich, z krajowymi służbami imigracyjnymi i azylowymi oraz z innymi służbami, a także korzystać z ich zdolności i wiedzy fachowej; powinna również współdziałać z Komisją. Państwa członkowskie powinny współpracować z Agencją, aby zapewnić jej możliwość wykonywania swoich uprawnień. Ważne jest, aby Agencja i państwa członkowskie działały w dobrej wierze i prowadziły terminową i dokładną wymianę informacji. Udostępnianie wszelkich danych statystycznych

⁷

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010 z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (Dz.U. L 132 z 29.5.2010, s. 11).

powinno odbywać się z poszanowaniem technicznych i metodologicznych specyfikacji wyszczególnionych w rozporządzeniu (WE) nr 862/2007⁸.

- (8) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna gromadzić i analizować informacje dotyczące sytuacji w zakresie azylu w Unii oraz w państwach trzecich w zakresie, w jakim może to mieć wpływ na Unię. Dzięki temu Agencja będzie mogła wspierać państwa członkowskie w lepszym zrozumieniu czynników dotyczących powiązanej z azylem migracji do Unii oraz w obrębie Unii, jak również w realizacji celu, jakim jest wczesne ostrzeżenie i gotowość państw członkowskich.
- (9) Mając na uwadze reformę systemu dublińskiego, Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna udzielić państwom członkowskim niezbędnego wsparcia, zwłaszcza w odniesieniu do stosowania mechanizmu korygującego i zarządzania nim.
- (10) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna wspierać państwa członkowskie w zakresie szkolenia ekspertów ze wszystkich krajowych administracji, sądów i trybunałów, krajowych służb odpowiedzialnych za kwestie azylu, w tym w zakresie opracowania wspólnego podstawowego programu szkoleń. Ponadto Agencja powinna dopilnować, aby wszyscy eksperci uczestniczący w pracach zespołów wsparcia ds. azylu lub wchodzących w skład interwencyjnej rezerwy ekspertów ds. azylu przeszli specjalistyczne szkolenie, zanim wezmą udział w działaniach operacyjnych organizowanych przez Agencję.
- (11) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna zapewnić lepiej ustrukturyzowane i sprawniejsze tworzenie informacji o państwach pochodzenia na szczeblu Unii Europejskiej. Ważne jest, aby Agencja gromadziła informacje i sporządzała sprawozdania zawierające informacje o państwach pochodzenia, korzystając z europejskich sieci informacji o państwach pochodzenia, co pozwoli uniknąć nakładania się informacji oraz stworzyć synergie ze sprawozdaniami krajowymi. Ponadto, by zapewnić większą konwergencję w ocenie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz w odniesieniu do charakteru udzielanej ochrony, Agencja powinna – wspólnie z państwami członkowskimi – zaangażować się we wspólne analizy zawierające wytyczne odnośnie do sytuacji w konkretnych państwach pochodzenia oraz takie analizy wypracowywać.
- (12) Komisja powinna regularnie weryfikować unijny wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX⁹. Ze względu na swoją wiedzę fachową, Agencja powinna wspierać Komisję w weryfikacji tego wykazu. Na wniosek Komisji Agencja powinna również udzielać jej informacji o konkretnych państwach trzecich, które mogłyby zostać uwzględnione we wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia, o państwach trzecich wyznaczonych jako bezpieczne kraje pochodzenia lub w odniesieniu do których zastosowanie ma idea bezpiecznego kraju pochodzenia, kraju pierwszego azylu lub europejskiego bezpiecznego kraju trzeciego.
- (13) Aby zapewnić wysoki poziom jednolitości na terytorium Unii, jeżeli chodzi o procedury azylowe, warunki przyjmowania i ocenę potrzeby ochrony, Agencja powinna organizować i koordynować działania promujące prawo Unii. W tym celu Agencja powinna wspierać państwa członkowskie, opracowując normy operacyjne i

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 311/76 w sprawie zestawienia statystyk dotyczących pracowników cudzoziemców (Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 23).

⁹ Dz.U. L [...]

wskazówki służące monitorowaniu zgodności z tymi normami. Agencja powinna również opracować wytyczne dotyczące kwestii azylowych i umożliwić wymianę najlepszych praktyk przez państwa członkowskie.

- (14) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu, w ścisłej współpracy z Komisją i bez uszczerbku dla odpowiedzialności Komisji jako strażniczki Traktatów, powinna ponownie utworzyć mechanizm monitorowania i oceny wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego, zachowywania zgodności przez państwa członkowskie z normami operacyjnymi, wytycznymi oraz najlepszymi praktykami w zakresie azylu, a także weryfikowania funkcjonowania systemów azylowych i systemów przyjmowania w państwach członkowskich. Monitorowanie i ocena powinny być obszerne i oparte w szczególności na informacjach dostarczonych przez państwa członkowskie, opracowanej przez Agencję analizy informacji dotyczących sytuacji w zakresie azylu, kontrolach na miejscu oraz na wyrywkowej analizie poszczególnych przypadków. Agencja składa sprawozdanie ze swoich ustaleń Zarządowi, który z kolei przyjmuje sprawozdanie. Dyrektor Wykonawczy powinien, po konsultacji z Komisją, złożyć danemu państwu członkowskiemu projekt zaleceń, w którym znajdowałyby się niezbędne środki służące wyeliminowaniu poważnych niedociągnięć. Zarząd przyjmuje ten projekt jako zalecenia.
- (15) Zalecenia powinny być następnie realizowane na podstawie planu działania przygotowanego przez dane państwo członkowskie. Jeżeli w określonym terminie dane państwo członkowskie nie podejmie niezbędnych środków w celu realizacji zaleceń, a niedociągnięcia w systemie azylowym i systemie przyjmowania są na tyle poważne, że zagrażają funkcjonowaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego, Komisja powinna - w oparciu o swoją własną ocenę wdrożenia planu działania oraz wagę niedociągnięć - przyjąć zalecenia zaadresowane do danego państwa członkowskiego, w których znalazłyby się środki niezbędne do zaradzenia poważnym niedociągnięciom. Może okazać się konieczne zorganizowanie przez Komisję wizyty w danym państwie członkowskim celem zweryfikowania realizacji planu działania. W razie potrzeby Komisja powinna ponadto określić środki, które Agencja powinna podjąć w celu udzielenia wsparcia danemu państwu członkowskiemu. Jeżeli po upływie określonego czasu dane państwo członkowskie nadal nie zapewnia zgodności, Komisja może podjąć dalsze działania, zobowiązując Agencję do podjęcia działań w celu udzielenia wsparcia temu państwu członkowskiemu.
- (16) W celu ułatwienia i poprawy właściwego funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego oraz udzielenia wsparcia państwom członkowskim wdrażającym swoje zobowiązania w ramach wspólnego europejskiego systemu azylowego, Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna udzielić państwom członkowskim wsparcia operacyjnego i technicznego, zwłaszcza gdy ich systemy azylowe i systemy przyjmowania są poddane nieproporcjonalnej presji migracyjnej. Agencja powinna zapewnić niezbędne wsparcie operacyjne i techniczne, wysyłając zespoły wsparcia ds. azylu składające się z ekspertów zatrudnionych przez Agencję, ekspertów z państw członkowskich oraz ekspertów oddelegowanych do Agencji przez państwa członkowskie, oraz w oparciu o plan operacyjny. Zespoły te powinny wspierać państwa członkowskie, stosując środki operacyjne i techniczne, w tym zapewniając wiedzę fachową dotyczącą identyfikowania i rejestrowania obywateli państw trzecich, zapewniając tłumaczenie ustne, informując o krajach pochodzenia oraz udostępniając wiedzę o rozpatrywaniu spraw azylowych i zarządzaniu nimi, jak również wspierając organy państw członkowskich odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosków o ochronę międzynarodową i wspierając proces relokacji. Aby zapewnić skuteczność ich

oddelegowywania, zasady działania zespołów wsparcia ds. azylu powinny być regulowane przepisami niniejszego rozporządzenia.

- (17) W przypadku gdy system azylowy i system przyjmowania państwa członkowskiego znajduje się pod nieproporcjonalną presją migracyjną, która stanowi wyjątkowo duże i nagłe obciążenie dla tych systemów, Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna pomóc temu państwu członkowskiemu – na jego wniosek lub z własnej inicjatywy – stosując kompleksowy zestaw środków, w tym wykorzystanie ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu. Aby zapewnić dostępność tych ekspertów i ich natychmiastowe oddelegowanie, interwencyjna rezerwa ds. azylu powinna stanowić rezerwę ekspertów z państw członkowskich w liczbie co najmniej 500 osób. Agencja sama ze swej strony powinna być w stanie podjąć interwencję celem wsparcia państwa członkowskiego, jeśli mimo nieproporcjonalnej presji migracyjnej państwo to nie występuje o wystarczającą pomoc Agencji lub nie podejmuje wystarczających działań, aby zaradzić tej presji, w efekcie czego system azylowy i system przyjmowania stałyby się nieskuteczne do tego stopnia, że zagrażałoby to funkcjonowaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego. Nieproporcjonalna liczba wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, za które dane państwo członkowskie jest odpowiedzialne, może być oznaką nieproporcjonalnej presji.
- (18) Aby zapewnić, by zespoły wsparcia ds. azylu lub eksperci oddelegowani z interwencyjnej rezerwy ds. azylu byli w stanie skutecznie wykonywać swoje zadania z zastosowaniem odpowiednich środków, Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna móc nabywać lub brać w leasing sprzęt techniczny. Nie powinno to jednak wpływać na zobowiązanie państw członkowskich do zapewnienia Agencji niezbędnych urządzeń i sprzętu umożliwiającego udzielanie wymaganej pomocy operacyjnej i technicznej. Każda decyzja o nabyciu lub wzięciu w leasing wyposażenia powinna być poddana przez Agencję dogłębnej analizie potrzeb oraz kosztów i korzyści.
- (19) W odniesieniu do państw członkowskich, których systemy azylowe i systemy przyjmowania znajdują się pod szczególną i nieproporcjonalną presją, zwłaszcza ze względu na położenie geograficzne lub sytuację demograficzną tych państw, Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna wspierać rozwijanie solidarności w ramach Unii i pomagać w lepszej relokacji osób korzystających z ochrony międzynarodowej między państwami członkowskimi, zapewniając przy tym, by nie dochodziło do nadużyć systemów azylowych i systemów przyjmowania.
- (20) Na szczególnych odcinkach granic zewnętrznych, zwanych obszarami hotspot, gdzie państwa członkowskie są poddane nieproporcjonalnej presji migracyjnej, charakteryzującej się mieszanymi przepływami migracyjnymi na dużą skalę, państwa członkowskie powinny móc liczyć na wzmocnione wsparcie operacyjne i techniczne ze strony zespołów wspierających zarządzanie migracjami, składających się z pochodzących z państw członkowskich zespołów ekspertów, oddelegowanych za pośrednictwem Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej oraz Europolu lub innych właściwych agencji unijnych, a także ekspertów będących pracownikami Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu oraz Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej. Agencja powinna zapewnić koordynację swoich działań w zespołach wsparcia zarządzania migracjami z Komisją i innymi właściwymi agencjami unijnymi.

- (21) W celu wypełnienia swojej misji oraz w zakresie wymaganym do wywiązania się ze swoich zadań Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna współpracować z unijnymi organami, agencjami i urzędami, w szczególności z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej oraz Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w sprawach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia i w ramach ustaleń roboczych zawartych zgodnie z prawem i polityką Unii. Wspomniane ustalenia robocze podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez Komisję.
- (22) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna współpracować z Europejską Siecią Migracyjną ustanowioną decyzją Rady 2008/381/WE¹⁰, aby zapewnić efekt synergii i uniknąć powielania działań.
- (23) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna współpracować z organizacjami międzynarodowymi, w szczególności Wysokim Komisarzem Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), w sprawach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia i w ramach ustaleń roboczych, tak aby wykorzystać ich wiedzę ekspercką i wsparcie. W tym celu rola UNHCR oraz innych właściwych organizacji międzynarodowych powinna być w pełni uznana, a organizacje te powinny uczestniczyć w pracach Agencji. Wspomniane ustalenia robocze podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez Komisję.
- (24) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna ułatwiać współpracę operacyjną między państwami członkowskimi w sprawach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia. Powinna również współpracować z organami państw trzecich w ramach ustaleń roboczych, które podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez Komisję. Agencja powinna działać zgodnie z polityką stosunków zewnętrznych Unii i w żadnych okolicznościach nie powinna formułować niezależnej polityki zewnętrznej. W swojej współpracy z państwami trzecimi Agencja i państwa członkowskie powinny przestrzegać norm i standardów, które są przynajmniej równoważne z normami i standardami ustanowionymi w prawodawstwie Unii, także wówczas, gdy współpraca z państwami trzecimi odbywa się na terytorium tych państw.
- (25) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna prowadzić ścisły dialog ze społeczeństwem obywatelskim w celu wymiany informacji i gromadzenia wiedzy dotyczącej azylu. Agencja powinna powołać forum doradcze, które powinno stanowić mechanizm wymiany informacji i dzielenia się wiedzą. Forum doradcze powinno pomagać Dyrektorowi Wykonawczemu i Zarządowi w sprawach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (26) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Wszelkie działania Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu są realizowane z pełnym poszanowaniem praw podstawowych, w tym prawa do azylu, prawa do ochrony przed wydaleniem, prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawa do ochrony danych osobowych oraz prawa do skutecznego środka prawnego. Pod uwagę brane są zawsze prawa dziecka i szczególne potrzeby osób wymagających szczególnego traktowania.
- (27) Komisja i państwa członkowskie powinny być reprezentowane w Zarządzie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, aby mogły realizować politykę i sprawować nadzór

¹⁰ Decyzja Rady z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Sieci Migracyjnej (Dz.U. L 131 z 21.5.2008, s. 7).

polityczny nad działalnością Agencji. W miarę możliwości Zarząd powinien składać się z dyrektorów operacyjnych organów azylowych państw członkowskich lub ich przedstawicieli. Zarządowi powinny zostać nadane niezbędne uprawnienia, w szczególności do ustanowienia budżetu, kontroli jego wykonania, przyjęcia odpowiednich zasad finansowych, ustanowienia przejrzystych procedur podejmowania decyzji przez Agencję oraz powoływania Dyrektora Wykonawczego i Zastępcy Dyrektora Wykonawczego. Zarządzanie Agencją i jej funkcjonowanie powinny być zgodne z zasadami wspólnego podejścia do zdecentralizowanych agencji Unii, przyjętego w dniu 19 lipca 2012 r. przez Parlament Europejski, Radę i Komisję Europejską.

- (28) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, zwłaszcza w odniesieniu do sytuacji wymagających pilnego podjęcia działań na granicach zewnętrznych, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹¹.
- (29) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna być niezależna w sprawach operacyjnych i technicznych oraz posiadać autonomię prawną, administracyjną i finansową. W tym celu konieczne i właściwe jest, aby Agencja była organem unijnym posiadającym osobowość prawną i wykonującym uprawnienia wykonawcze nałożone na nią niniejszym rozporządzeniem.
- (30) Aby zagwarantować autonomię Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, powinna ona posiadać swój własny budżet, przy czym jego znaczną część zasadniczo stanowi wkład Unii. Finansowanie Agencji powinno podlegać porozumieniu osiągniętemu przez władzę budżetową, zgodnie z pkt 31 porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z dnia 2 grudnia 2013 r. w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami¹². Procedura budżetowa Unii powinna mieć zastosowanie do wkładu Unii i wszelkich innych dotacji, którymi obciążany jest budżet ogólny Unii Europejskiej. Kontrola sprawozdań finansowych powinna być przeprowadzana przez Trybunał Obrachunkowy.
- (31) Żadne zasoby finansowe udostępniane przez Agencję w formie dotacji, porozumień delegowanych lub w formie umów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie powinny skutkować podwójnym finansowaniem z innych krajowych, europejskich lub międzynarodowych źródeł.
- (32) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42) powinno mieć zastosowanie do Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu.
- (33) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹³ powinno mieć zastosowanie bez ograniczeń do Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu,

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

¹² Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych

która powinna przystąpić do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)¹⁴.

- (34) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji¹⁵ powinno mieć zastosowanie do Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu.
- (35) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu w ramach niniejszego rozporządzenia powinno się odbywać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz z poszanowaniem zasad konieczności i proporcjonalności¹⁶. Agencja może przetwarzać dane osobowe w celu wykonywania zadań polegających na zapewnianiu pomocy operacyjnej i technicznej państwom członkowskim, a także w celu ułatwiania wymiany informacji z państwami członkowskimi, Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, Europolem lub Eurojustem oraz analizowania informacji dotyczących sytuacji w zakresie azylu oraz do celów administracyjnych. Zakazane powinno być wszelkie dalsze przetwarzanie zachowanych danych osobowych do celów innych niż określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (36) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) XXX/2016¹⁷ w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie dokonywanego z zastosowaniem niniejszego rozporządzenia, chyba że takie przetwarzanie odbywa się przez wyznaczone lub weryfikujące właściwe organy państw członkowskich do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom kryminalnym, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie oraz ich wykrywania lub ścigania, w tym do celów ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom.
- (37) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/XXX/UE¹⁸ w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, wykrywania ich i ścigania albo wykonywania kar kryminalnych oraz swobodnego przepływu tych danych ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy państw członkowskich do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom kryminalnym, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, wykrywania ich i ścigania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

(OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

¹⁴ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

¹⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

¹⁶ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

¹⁷ Dz.U. L [...]

¹⁸ Dz.U. L [...]

- (38) Przepisy ustanowione w rozporządzeniu (UE) XXX/2016 dotyczące ochrony praw i wolności osób fizycznych, a zwłaszcza ich prawa do ochrony danych osobowych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, należy doprecyzować w odniesieniu do odpowiedzialności za przetwarzanie danych, ochrony praw osób, których dane dotyczą, oraz nadzoru nad ochroną danych, zwłaszcza w przypadku niektórych sektorów.
- (39) Agencja powinna przetwarzać dane osobowe tylko do celów związanych z wykonywaniem zadań polegających na udzielaniu pomocy operacyjnej i technicznej, podczas kontroli wyrywkowych do celów procesu monitorowania, ewentualnie rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez dzieci lub osoby wymagające szczególnego traktowania, ułatwiania wymiany informacji z państwami członkowskimi, Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, Europolem lub Eurojustem oraz w ramach informacji otrzymanych podczas wykonywania zadań w zespołach wsparcia zarządzania migracjami w hotspotach, a także w celu analizowania informacji dotyczących sytuacji azylowej. Wszelkie przetwarzanie danych osobowych powinno się odbywać zgodnie z zasadą proporcjonalności i być ściśle ograniczone do danych osobowych koniecznych do tych celów.
- (40) Wszelkie dane osobowe przetwarzane przez Agencję, z wyjątkiem danych przetwarzanych do celów administracyjnych, należy usunąć po upływie 30 dni. Dłuższy okres przechowywania nie jest konieczny do celów, do których Agencja przetwarza dane osobowe w ramach niniejszego rozporządzenia.
- (41) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu [...] r.¹⁹
- (42) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie: ułatwienie wdrożenia i poprawa funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego, wzmocnienie praktycznej współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi w kwestiach dotyczących azylu, propagowanie unijnych przepisów i norm operacyjnych w celu zapewnienia wysokiego stopnia jednolitości procedur azylowych, warunków przyjmowania oraz oceny potrzeb w zakresie ochrony w całej Unii, monitorowanie operacyjnego i technicznego stosowania unijnych przepisów i norm dotyczących azylu, a także zwiększenie wsparcia operacyjnego i technicznego udzielanego państwom członkowskim w zakresie zarządzania systemem azylowym i systemem przyjmowania, zwłaszcza państwom członkowskim zmagającym się z nieproporcjonalną presją wywieraną na ich system azylowy i system przyjmowania, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę i skutki działania możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określona w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określona w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (43) *[Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, te państwa członkowskie powiadomiły o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.]*

¹⁹ Dz.U. C [...].

LUB

[Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, te państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie są nim związane ani go nie stosują.]

LUB

[(XX) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani go nie stosuje.]

(XX) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Irlandia powiadomiła (pismem z dnia...) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.]

LUB

[(XX) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo powiadomiło (pismem z dnia...) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.]

(XX) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.]

- (44) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatów, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (45) Uwzględniając fakt, że Dania dotychczas przyczyniała się do praktycznej współpracy między państwami członkowskimi w obszarze azylu, Agencja powinna ułatwiać współpracę operacyjną z Danią. W tym celu należy zaprosić przedstawiciela Danii do uczestniczenia we wszystkich posiedzeniach Zarządu, bez prawa głosu.
- (46) Kompetencje w zakresie podejmowania przez organy azylowe decyzji w sprawie indywidualnych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej pozostają w gestii państw członkowskich.
- (47) Celem niniejszego rozporządzenia jest zmiana i rozszerzenie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010. Ponieważ zmiany, które mają zostać wprowadzone, mają merytoryczny charakter, akt ten dla zachowania przejrzystości powinien zostać zastąpiony i uchylony. Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

AGENCJA UNII EUROPEJSKIEJ DS. AZYŁU

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu („Agencja”) zapewnia skuteczne i jednolite stosowanie unijnego prawa azylowego w państwach członkowskich. Ułatwia wdrażanie i usprawnia funkcjonowanie wspólnego europejskiego systemu azylowego oraz jest odpowiedzialna za umożliwienie zbliżenia procedur oceny wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej w całej Unii.
2. Agencja jest ośrodkiem wiedzy eksperckiej z racji swojej niezależności oraz naukowej i technicznej jakości wsparcia, jakiego udziela, i informacji, jakie upowszechnia, przejrzystości swoich procedur i metod operacyjnych, staranności w wykonywaniu przypisanych jej zadań, a także wsparcia informatycznego potrzebnego do wykonywania mandatu.
3. Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu jest nową nazwą Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010. Od chwili obecnej działania Agencji opierają się na niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

Zadania

1. Agencja wykonuje następujące zadania:
 - (a) ułatwia, koordynuje i zacieśnia praktyczną współpracę i wymianę informacji między państwami członkowskimi w odniesieniu do różnych kwestii azylowych;
 - (b) gromadzi i analizuje informacje na temat sytuacji azylowej oraz wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego;
 - (c) wspiera państwa członkowskie we wdrażaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego;
 - (d) wspiera państwa członkowskie w szkoleniu ekspertów ze wszystkich krajowych administracji, sądów i trybunałów oraz krajowych służb odpowiedzialnych za kwestie azylu, w tym pomaga w opracowaniu wspólnego podstawowego programu szkoleń;
 - (e) sporządza i regularnie aktualizuje sprawozdania i inne dokumenty zawierające informacje o państwach pochodzenia na poziomie Unii;
 - (f) koordynuje wysiłki państw członkowskich zmierzające do podjęcia i opracowania wspólnej analizy sytuacji w państwach trzecich pochodzenia;
 - (g) udziela państwom członkowskim wsparcia operacyjnego i technicznego, zwłaszcza gdy ich system azylowy i system przyjmowania są poddane nieproporcjonalnej presji migracyjnej;

- (h) pomaga przy relokacji lub transferze osób korzystających z ochrony międzynarodowej na terytorium Unii;
 - (i) powołuje i oddelegowuje zespoły wsparcia ds. azylu i interwencyjną rezerwę ekspertów ds. azylu;
 - (j) udostępnia niezbędny sprzęt techniczny dla zespołów wsparcia ds. azylu i interwencyjnej rezerwy ekspertów ds. azylu;
 - (k) ustanawia normy operacyjne, wskaźniki, wytyczne i najlepsze praktyki w odniesieniu do wdrażania wszystkich instrumentów prawa Unii dotyczącego azylu;
 - (l) monitoruje i ocenia wdrażanie wspólnego europejskiego systemu azylowego, a także systemów azylowych i systemów przyjmowania państw członkowskich;
 - (m) wspiera państwa członkowskie w ich współpracy z państwami trzecimi w kwestiach związanych z azylem, zwłaszcza dotyczących przesiedlenia.
2. Agencja wspiera państwa członkowskie w zakresie zewnętrznego wymiaru wspólnego europejskiego systemu azylowego. W tym względzie, w porozumieniu z Komisją, Agencja koordynuje wymianę informacji i inne działania podjęte w kwestiach wynikających z wdrażania instrumentów i mechanizmów związanych z zewnętrznym wymiarem wspólnego europejskiego systemu azylowego.
3. Agencja może z własnej inicjatywy uczestniczyć w działaniach komunikacyjnych w dziedzinach objętych jej mandatem. Działania komunikacyjne nie mogą wpływać ujemnie na realizację zadań opisanych w ust. 1 i 2 i są przeprowadzane zgodnie z odpowiednimi planami w zakresie komunikacji i rozpowszechniania informacji przyjętymi przez Zarząd.

ROZDZIAŁ 2

PRAKTYCZNA WSPÓŁPRACA I WYMIANA INFORMACJI NA TEMAT AZYLU

Artykuł 3

Obowiązek współpracy w dobrej wierze i wymiany informacji

1. Agencja oraz organy azylowe państw członkowskich, krajowe służby imigracyjne i azylowe i inne krajowe służby podlegają obowiązkowi współpracy w dobrej wierze oraz obowiązkowi wymiany informacji.
2. Agencja ściśle współpracuje z organami azylowymi państw członkowskich, z krajowymi służbami imigracyjnymi i azylowymi i innymi służbami krajowymi oraz z Komisją. Agencja wykonuje swoje obowiązki, nie naruszając obowiązków przydzielonych innym właściwym organom Unii, oraz ściśle współpracuje z tymi organami i z Biurem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR).
3. Agencja organizuje, wspiera i koordynuje działania umożliwiające wymianę informacji między państwami członkowskimi, w tym w razie potrzeby przez ustanawianie sieci. W tym celu Agencja oraz organy azylowe państw członkowskich, krajowe służby imigracyjne i azylowe i inne krajowe służby w terminowy i rzetelny sposób wymieniają się wszystkimi niezbędnymi informacjami.

Artykuł 4

Analiza informacji na temat sytuacji azylowej

1. Agencja gromadzi i analizuje informacje na temat sytuacji azylowej w Unii i państwach trzecich w zakresie, w jakim sytuacja ta może mieć wpływ na Unię, w tym aktualne informacje dotyczące podstawowych przyczyn migracji, przepływów migracyjnych i przepływów uchodźców, a także wszelkich przypadków nagłego przybycia dużej liczby obywateli państw trzecich, które mogą wywrzeć nieproporcjonalną presję na system azylowy i system przyjmowania. Celem tych działań Agencji jest zapewnienie państwom członkowskim szybkich i wiarygodnych wzajemnych informacji oraz rozpoznanie możliwych zagrożeń dla systemów azylowych państw członkowskich.
2. Agencja sporządza analizę w oparciu o informacje udzielone w szczególności przez państwa członkowskie, właściwe instytucje i agencje Unii, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, a także UNHCR i inne organizacje międzynarodowe.

W tym celu Agencja ściśle współpracuje z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, a w szczególności polega na analizie ryzyka przeprowadzonej przez tę agencję, aby zapewnić jak najwyższy poziom spójności i zbliżenia informacji dostarczanych przez obie agencje.
3. Agencja zapewnia szybką wymianę istotnych informacji między państwami członkowskimi oraz z Komisją. Przedstawia również w terminowy i rzetelny sposób wyniki swojej analizy Zarządowi.

Artykuł 5

Informacje na temat wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego

1. Agencja organizuje, koordynuje i wspiera wymianę informacji między państwami członkowskimi oraz między Komisją i państwami członkowskimi na temat wdrażania wszystkich instrumentów prawa Unii dotyczącego azylu.
2. Agencja tworzy bazy danych faktograficzne i prawne oraz zawierające orzecznictwo, dotyczące stosowania i interpretacji unijnych, krajowych i międzynarodowych instrumentów prawnych w zakresie azylu, w szczególności wykorzystując istniejące rozwiązania. W tych bazach danych nie przechowuje się żadnych danych osobowych, chyba że takie dane zostały pozyskane przez Agencję z dokumentów, które są publicznie dostępne.
3. Agencja gromadzi w szczególności informacje dotyczące:
 - (a) rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej przez krajowe organy i administrację;
 - (b) prawa krajowego i zmian prawnych w dziedzinie azylu, w tym orzecznictwa;
 - (c) istotnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Artykuł 6

Wsparcie systemu dublińskiego

Agencja wykonuje swoje zadania i obowiązki określone w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX²⁰.

Artykuł 7

Szkolenia

1. Agencja organizuje i rozwija szkolenia dla swojego personelu oraz członków wszystkich krajowych administracji, sądów i trybunałów, a także krajowych służb odpowiedzialnych za kwestie azylowe w państwach członkowskich.
2. Agencja rozwija takie szkolenia w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi oraz we współpracy z odpowiednimi podmiotami szkoleniowymi w państwach członkowskich, w tym z instytucjami akademickimi i innymi właściwymi organizacjami.
3. Agencja wypracowuje ogólne, szczególne lub tematyczne narzędzia szkoleniowe, które mogą obejmować metodologię szkolenia instruktorów oraz e-uczenie się.
4. Agencja tworzy i rozwija europejski program szkoleń dla pracowników służb azylowych z uwzględnieniem istniejącej unijnej współpracy w tej dziedzinie. Państwa członkowskie włączają ten wspólny podstawowy program do szkolenia pracowników krajowych służb i organów odpowiedzialnych za kwestie azylowe, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 4 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE²¹, aby zapewnić odpowiednie przeszkolenie tych pracowników.
5. Szczególne i tematyczne działania szkoleniowe dotyczące kwestii azylowych obejmują:
 - (a) międzynarodowe i unijne normy dotyczące praw podstawowych, a w szczególności postanowienia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także międzynarodowe i unijne prawo dotyczące azylu, w tym konkretne kwestie prawne i dotyczące orzecznictwa;
 - (b) zagadnienia związane z rozpatrywaniem wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, zwłaszcza składanych przez osoby wymagające szczególnego traktowania i dzieci, w tym dotyczące oceny nadrzędnego interesu dziecka, określonych gwarancji proceduralnych, takich jak poszanowanie prawa dziecka do bycia wysłuchanym, oraz kwestii związanych z ochroną dziecka takich jak techniki określania wieku;
 - (c) techniki przesłuchań, w tym poświęcenie szczególnej uwagi dzieciom, grupom szczególnie wrażliwym oraz ofiarom tortur;
 - (d) dane daktyloskopijne, w tym jakość danych i wymogi bezpieczeństwa;
 - (e) wykorzystywanie w procedurach azylowych ekspertyz medycznych i prawnych;
 - (f) kwestie dotyczące sporządzania i wykorzystywania informacji o państwach pochodzenia;

²⁰

Dz.U. L [...]

²¹

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60).

- (g) warunki przyjmowania, w tym poświęcenie szczególnej uwagi dzieciom bez opieki oraz dzieciom z rodzinami, grupom szczególnie wrażliwym i ofiarom tortur.
6. Zapewnia się wysoki poziom oferowanych szkoleń; szkolenia te definiują podstawowe zasady i najlepsze praktyki w celu większego zbliżenia administracyjnych metod i decyzji oraz praktyk prawnych, przy pełnym poszanowaniu niezawisłości krajowych sądów i trybunałów.
7. Agencja podejmuje inicjatywy konieczne do zapewnienia, aby eksperci wchodzący w skład zespołów wsparcia ds. azylu i interwencyjnej rezerwy ds. azylu przeszli specjalistyczne szkolenie, związane z ich zadaniami i funkcją, przed przystąpieniem do działań operacyjnych organizowanych przez Agencję. Agencja przeprowadza regularne ćwiczenia z tymi ekspertami zgodnie z programem specjalistycznych szkoleń i ćwiczeń wspomnianym w rocznym programie prac Agencji.
8. Agencja może organizować działania szkoleniowe we współpracy z państwami członkowskimi lub państwami trzecimi na ich terytorium.

ROZDZIAŁ 3

INFORMACJE NA TEMAT PAŃSTWA POCHODZENIA

Artykuł 8

Informacje na temat państwa pochodzenia na poziomie Unii

1. Agencja jest ośrodkiem gromadzenia istotnych, wiarygodnych, rzetelnych i aktualnych informacji na temat państw pochodzenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, w tym informacji dotyczących dzieci oraz ukierunkowanych informacji na temat osób należących do grup szczególnie wrażliwych. Agencja sporządza i regularnie aktualizuje sprawozdania i inne dokumenty zawierające informacje o państwach pochodzenia na poziomie Unii, w tym informacje dotyczące kwestii tematycznych specyficznych dla państw pochodzenia.
2. Agencja w szczególności:
- (a) wykorzystuje wszelkie istotne źródła informacji, w tym swoją analizę informacji dotyczących sytuacji azylowej oraz innych informacji zebranych od organizacji rządowych, pozarządowych i międzynarodowych, między innymi za pośrednictwem sieci, o których mowa w art. 9, a także od instytucji, agencji, organów i urzędów Unii oraz Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych;
 - (b) zarządza portalem gromadzącym informacje dotyczące państw pochodzenia i dalej rozwija ten portal;
 - (c) opracowuje wspólny format i wspólną metodologię, w tym zakres zadań, zgodnie z wymogami unijnego prawa azylowego, sporządzania sprawozdań i innych dokumentów zawierających informacje dotyczące państw pochodzenia na poziomie Unii.

Artykuł 9

Europejskie sieci informacji o państwach pochodzenia

1. Agencja zapewnia koordynację krajowych inicjatyw w zakresie informacji o państwach pochodzenia przez ustanawianie między państwami członkowskimi sieci informacji o państwach pochodzenia i zarządzanie nimi.
2. Celem sieci, o których mowa w ust. 1, jest umożliwienie państwom członkowskim:
 - (a) wymiany i aktualizacji krajowych sprawozdań i innych dokumentów dotyczących państw pochodzenia, w tym kwestii tematycznych specyficznych dla państw pochodzenia.
 - (b) składania do Agencji zapytań dotyczących konkretnych okoliczności faktycznych, które mogą wynikać z wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, bez uszczerbku dla zasad poufności ustanowionych w prawie krajowym.

Artykuł 10

Wspólna analiza informacji o państwach pochodzenia

1. Aby wspierać zbliżenie procedur stosowania kryteriów oceny określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE²², Agencja koordynuje wysiłki państw członkowskich zmierzające do podjęcia i opracowania wspólnej analizy zapewniającej wytyczne na temat sytuacji w konkretnych państwach pochodzenia.
2. Dyrektor Wykonawczy po konsultacji z Komisją przedkłada taką wspólną analizę Zarządowi do zatwierdzenia. Państwa członkowskie mają obowiązek uwzględniania tej wspólnej analizy podczas rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, bez uszczerbku dla ich kompetencji w zakresie podejmowania decyzji w sprawie indywidualnych wniosków.
3. Agencja zapewnia, aby wspólna analiza była stale poddawana przeglądowi i aktualizowana w takim zakresie, w jakim jest to konieczne. Wszelkie takie zmiany również wymagają uprzedniej konsultacji z Komisją i zatwierdzenia przez Zarząd.
4. Państwa członkowskie co miesiąc przedkładają Agencji istotne informacje dotyczące decyzji podjętych w stosunku do osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej, pochodzących z państw trzecich objętych wspólną analizą. Informacje te zawierają w szczególności:
 - (a) dane statystyczne dotyczące liczby decyzji o udzieleniu ochrony międzynarodowej obywatelom każdego państwa pochodzenia objętego wspólną analizą, a także określające rodzaj ochrony;
 - (b) dane statystyczne dotyczące liczby decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej obywatelom każdego państwa pochodzenia objętego wspólną analizą;
 - (c) dane statystyczne dotyczące liczby decyzji podjętych w stosunku do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową z każdego państwa pochodzenia

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona) (Dz.U. L 337 z 20.12.2011, s. 9).

objętego wspólną analizą, w przypadku których nie zastosowano wspólnej analizy, wraz z wyjaśnieniem dlaczego jej nie stosowano.

Artykuł 11

Określenie bezpiecznych krajów pochodzenia i bezpiecznych krajów trzecich

1. Agencja pomaga Komisji w regularnym przeglądzie sytuacji w państwach trzecich, które są objęte unijnym wspólnym wykazem bezpiecznych krajów pochodzenia ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX, w tym tych, które zostały zawieszone przez Komisję oraz usunięte z tego wykazu.
2. Na wniosek Komisji Agencja udziela jej informacji na temat poszczególnych państw trzecich, co do których można by rozważyć ich włączenie do unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX.
3. Przekazując Komisji informacje zgodnie z art. 37 ust. 4, art. 38 ust. 5 i art. 39 ust. 7 dyrektywy 2013/32/UE, państwa członkowskie informują także Agencję o państwach trzecich uznanych za bezpieczne kraje pochodzenia lub bezpieczne kraje trzecie bądź o państwach trzecich, do których stosowane są koncepcje kraju pierwszego azylu, bezpiecznego kraju trzeciego lub europejskiego bezpiecznego kraju trzeciego zgodnie z odpowiednio art. 35, 38 i 39 dyrektywy 2013/32/UE.

Komisja może wystąpić do Agencji o przeprowadzenie przeglądu sytuacji w dowolnym takim kraju trzecim celem oceny, czy przestrzegane są odpowiednie warunki i kryteria określone w tej dyrektywie.

ROZDZIAŁ 4

NORMY OPERACYJNE I WYTYCZNE

Artykuł 12

Normy operacyjne, wytyczne i najlepsze praktyki

1. Agencja organizuje i koordynuje działania promujące prawidłowe i skuteczne wdrażanie prawa Unii, w tym przez opracowywanie norm operacyjnych, wskaźników, wytycznych lub najlepszych praktyk w kwestiach związanych z azylem, oraz wymianę najlepszych praktyk w kwestiach związanych z azylem między państwami członkowskimi.
2. Agencja, z własnej inicjatywy lub na wniosek Komisji oraz w konsultacji z Komisją, opracowuje normy operacyjne dotyczące wdrażania instrumentów prawa Unii w zakresie azylu oraz wskaźniki służące do monitorowania zgodności z tymi normami operacyjnymi, a także wytyczne i najlepsze praktyki odnoszące się do wdrażania instrumentów prawa Unii w zakresie azylu. Po konsultacji z Komisją i po przyjęciu przez Zarząd Agencja informuje państwa członkowskie o takich normach, wskaźnikach, wytycznych i najlepszych praktykach.
3. Na wniosek państw członkowskich Agencja pomaga im w stosowaniu norm operacyjnych, wytycznych i najlepszych praktyk w ich systemach azylowych i systemach przyjmowania przez udostępnianie tym państwom niezbędnej wiedzy eksperckiej lub pomocy operacyjnej i technicznej.

ROZDZIAŁ 5

MONITOROWANIE I OCENA

Artykuł 13

Mechanizm monitorowania i oceny systemu azylowego i systemu przyjmowania

1. Agencja we współpracy z Komisją ustanawia mechanizm w celu:
 - (a) monitorowania wdrażania oraz oceny wszystkich aspektów wspólnego europejskiego systemu azylowego w państwach członkowskich, w szczególności systemu dublińskiego, warunków przyjmowania, procedur udzielania azylu, stosowania kryteriów określania potrzeb w zakresie ochrony oraz charakteru i jakości ochrony udzielonej przez państwa członkowskie osobom wymagającym ochrony międzynarodowej, w tym jeżeli chodzi o prawa podstawowe, gwarancje ochrony dzieci oraz potrzeby osób wymagających szczególnego traktowania;
 - (b) monitorowania przestrzegania przez państwa członkowskie norm operacyjnych, wskaźników, wytycznych i najlepszych praktyk w zakresie azylu;
 - (c) weryfikowania systemów azylowych i systemów przyjmowania, zdolności, infrastruktury, sprzętu, dostępnego personelu, w tym do celów tłumaczeń pisemnych i ustnych w państwach członkowskich, zasobów finansowych oraz zdolności organów azylowych państw członkowskich, w tym systemu sądowego, do efektywnego i prawidłowego rozpatrywania spraw azylowych i zarządzania nimi.
2. Agencja może w szczególności opierać swoją ocenę na informacjach dostarczonych przez państwa członkowskie, opracowanej przez Agencję analizie informacji na temat sytuacji azylowej, kontrolach na miejscu oraz kontrolach wyrywkowych.

W tym celu państwa członkowskie, na wniosek Agencji, dostarczają jej niezbędnych informacji dotyczących procedur udzielania azylu, sprzętu, infrastruktury, warunków przyjmowania, wskaźników przyznawania azylu oraz jakości ochrony, a także zasobów kadrowych i finansowych na poziomie krajowym, służących efektywnemu zarządzaniu systemem azylowym i systemem przyjmowania. Państwa członkowskie współpracują też z Agencją i ułatwiają jej wszelkie kontrole na miejscu, jakie Agencja przeprowadza do celów monitorowania.
3. Agencja ocenia gotowość państw członkowskich do sprostania wyzwaniom wynikającym z ewentualnej nieproporcjonalnej presji migracyjnej na ich systemy azylowe i systemy przyjmowania. Agencja może wystąpić do państw członkowskich o przedstawienie jej planowania ewentualnościowego dotyczącego środków, jakie należy podjąć w celu zaradzenia takiej ewentualnej nieproporcjonalnej presji, oraz w razie potrzeby pomaga państwom członkowskim w przygotowaniu i przeglądzie ich planowania ewentualnościowego.

Artykuł 14

Procedura monitorowania i oceny przez Agencję

1. Zarząd w konsultacji z Komisją określa program monitorowania i oceny systemu azylowego i systemu przyjmowania w każdym państwie członkowskim lub we wszystkich państwach członkowskich na podstawie tematycznych lub szczególnych aspektów systemów azylowych. Program ten jest częścią składową wieloletniego i rocznego programowania, o którym mowa w art. 41.

W wieloletnim programowaniu wymienia się państwa członkowskie, których systemy azylowe i systemy przyjmowania mają być monitorowane w każdym kolejnym roku, zapewniając, aby każde państwo członkowskie zostało poddane monitorowaniu przynajmniej raz na pięć lat.

W rocznym programie prac wymienia się państwa członkowskie, które mają być monitorowane w kolejnym roku zgodnie z wieloletnim programowaniem i ocenami tematycznymi. Wskazuje się przy tym, na czym ma polegać to monitorowanie, oraz podaje harmonogram wszelkich kontroli na miejscu.

Roczny program prac może być w razie potrzeby dostosowywany zgodnie z art. 41.

Agencja może zainicjować monitorowanie służące ocenie systemu azylowego lub systemu przyjmowania państwa członkowskiego z własnej inicjatywy lub na wniosek Komisji, jeżeli występują poważne obawy co do funkcjonowania jakiegokolwiek aspektu systemu azylowego lub systemu przyjmowania tego państwa członkowskiego.

2. Agencja powołuje zespoły ekspertów do każdego procesu monitorowania, w tym w razie potrzeby do kontroli na miejscu. Zespoły te złożone są z ekspertów wyłonionych spośród własnego personelu Agencji oraz przedstawicieli Komisji. Zespół ekspertów odpowiada za sporządzenie sprawozdania opartego na wynikach kontroli na miejscu i informacji dostarczonych przez państwa członkowskie.
3. Dyrektor Wykonawczy przekazuje projekt sprawozdania sporządzonego przez zespół ekspertów państwu członkowskiemu, które przedstawia swoje uwagi na temat tego sprawozdania. Dyrektor Wykonawczy przekazuje następnie projekt sprawozdania, z uwzględnieniem uwag danego państwa członkowskiego, Zarządowi. Zarząd przyjmuje sprawozdanie monitorujące i przekazuje je Komisji.
4. Po konsultacji z Komisją Dyrektor Wykonawczy przedstawia państwu członkowskiemu projekt zaleceń określający niezbędne środki służące wyeliminowaniu niedociągnięć wskazanych w sprawozdaniu monitorującym. Państwo członkowskie ma jeden miesiąc na zgłaszanie uwag do projektu zaleceń. Po uwzględnieniu tych uwag Zarząd przyjmuje zalecenia i wzywa państwo członkowskie do sporządzenia planu działania określającego środki służące wyeliminowaniu wszelkich niedociągnięć.
5. Państwo członkowskie przedkłada Agencji plan działania w terminie jednego miesiąca od daty przyjęcia zaleceń, o którym mowa w ust. 4. Państwo członkowskie składa Agencji sprawozdanie z realizacji planu działania w terminie trzech miesięcy od przyjęcia zaleceń, a następnie składa takie sprawozdania co miesiąc przez okres maksymalnie sześciu miesięcy.
6. Agencja regularnie informuje Komisję o realizacji planu działania.

Artykuł 15

Działania następcze i monitorowanie

1. Jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 5, państwo członkowskie nie zrealizowało w pełni planu działania i niedociągnięcia w systemie azylowym i systemie przyjmowania są tak poważne, że zagrażają funkcjonowaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego, Komisja – w oparciu o swoją własną ocenę realizacji planu działania i powagi niedociągnięć – przyjmuje zalecenia skierowane do tego państwa członkowskiego, w których wymienia środki niezbędne do zaradzenia poważnym niedociągnięciom, a w razie potrzeby określa środki, jakie powinna podjąć Agencja w celu wsparcia tego państwa członkowskiego.
2. Uwzględniając powagę wskazanych niedociągnięć, Komisja może zorganizować kontrole na miejscu w danym państwie członkowskim, aby zweryfikować realizację planu działania.
3. Państwo członkowskie składa Komisji sprawozdanie z realizacji zaleceń, o których mowa w ust. 1, w terminie określonym w tych zaleceniach. Jeżeli po upływie tego terminu Komisja stwierdzi, że państwo członkowskie nie zastosowało się w pełni do tych zaleceń, może ona podjąć dalsze działania zgodnie z art. 22 ust. 3.
4. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę o postępach danego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ 6

POMOC OPERACYJNA I TECHNICZNA

Artykuł 16

Pomoc operacyjna i techniczna udzielana przez Agencję

1. Państwa członkowskie mogą zwracać się do Agencji o pomoc w wypełnianiu obowiązków w zakresie azylu, zwłaszcza jeżeli ich systemy azylowe i systemy przyjmowania są poddane nieproporcjonalnej presji.
2. Państwa członkowskie składają do Dyrektora Wykonawczego wnioski o pomoc, zawierający opis sytuacji i cel wniosku. Do wniosku dołączana jest szczegółowa ocena potrzeb. Dyrektor Wykonawczy ocenia, zatwierdza i koordynuje wnioski o pomoc. Każdy wniosek poddany jest dokładnej i rzetelnej ocenie umożliwiającej Agencji określenie i zaproponowanie zestawu środków, o których mowa w ust. 3 i które mogą zaspokoić potrzeby danego państwa członkowskiego.
3. Agencja organizuje i koordynuje przez ograniczony czas jeden lub więcej wymienionych poniżej środków operacyjnych i technicznych:
 - (a) pomoc państwom członkowskim w identyfikacji i rejestracji obywateli państw trzecich;
 - (b) ułatwienie rozpatrywania wniosków o ochronę międzynarodową, które są rozpatrywane przez właściwe organy krajowe;
 - (c) pomoc właściwym organom krajowym odpowiedzialnym za rozpatrywanie wniosków o ochronę międzynarodową;
 - (d) ułatwienie państwom członkowskim realizacji inicjatyw dotyczących współpracy w rozpatrywaniu wniosków o ochronę międzynarodową;
 - (e) pomoc w dostarczaniu informacji na temat procedury udzielania ochrony międzynarodowej;

- (f) doradztwo i koordynacja działań w zakresie tworzenia lub funkcjonowania ośrodków przyjmowania przez państwa członkowskie, zwłaszcza zakwaterowania w sytuacjach wyjątkowych, transportu i pomocy medycznej;
 - (g) pomoc w relokacji lub transferze osób korzystających z ochrony międzynarodowej na terytorium Unii;
 - (h) zapewnianie usług tłumaczenia ustnego;
 - (i) pomoc państwom członkowskim w zapewnianiu przestrzegania wszystkich niezbędnych praw dziecka i gwarancji ochrony dziecka;
 - (j) udział w zespołach wsparcia zarządzania migracjami w hotspotach, o których mowa w rozporządzeniu nr XXX/XXX²³.
4. Agencja finansuje lub współfinansuje działania określone w ust. 3 ze swojego budżetu zgodnie z przepisami finansowymi mającymi zastosowanie do Agencji.
 5. Dyrektor Wykonawczy ocenia wyniki środków operacyjnych i technicznych i przekazuje szczegółowe sprawozdania oceniające Zarządowi w terminie 60 dni od zakończenia ich stosowania. Agencja sporządza wyczerpującą analizę porównawczą tych wyników, która jest włączana do rocznego sprawozdania z działalności, o którym mowa w art. 65.

Artykuł 17

Zespół wsparcia ds. azylu

1. Agencja oddelegowuje do państw członkowskich zespoły wsparcia ds. azylu, by zapewniły one wsparcie operacyjne i techniczne zgodnie z art. 16.
2. Zespoły wsparcia ds. azylu składają się z ekspertów zatrudnionych w Agencji, ekspertów z państw członkowskich lub ekspertów oddelegowanych przez państwa członkowskie do pracy w Agencji.
3. Zarząd, na wniosek Dyrektora Wykonawczego, decyduje absolutną większością głosów swoich członków posiadających prawo głosu o profilach i łącznej liczbie ekspertów, którzy wejdą w skład zespołów wsparcia ds. azylu. Identyczna procedura obowiązuje w przypadku wszelkich późniejszych zmian dotyczących profili i łącznej liczby ekspertów.
4. Państwa członkowskie wnoszą swój wkład w tworzenie zespołów wsparcia ds. azylu, udostępniając krajową rezerwę ekspertów na podstawie różnych zdefiniowanych profili i nominując ekspertów, których profil odpowiada tym wymaganym.
5. Agencja sporządza wykaz tłumaczy ustnych wchodzących w skład zespołów wsparcia ds. azylu. Państwa członkowskie pomagają Agencji w znalezieniu tłumaczy ustnych. Państwo członkowskie może zdecydować o oddelegowaniu tłumaczy ustnych lub o umożliwieniu kontaktu z nimi za pośrednictwem wideokonferencji.
6. Wkład państw członkowskich, jeśli chodzi o własnych ekspertów lub ekspertów oddelegowanych do Agencji na kolejny rok, planowany jest na podstawie rocznych dwustronnych negocjacji i porozumień między Agencją i państwami członkowskimi. Zgodnie z tymi porozumieniami państwa członkowskie udostępniają ekspertów w trybie natychmiastowym, chyba że znajdują się w wyjątkowej sytuacji poważnie wpływającej na możliwość realizowania zadań krajowych.

²³

Dz.U. L [...]

7. Państwa członkowskie gwarantują, że profile i liczba udostępnianych przez nich ekspertów odpowiada profilom i liczbie uzgodnionej przez Zarząd. O czasie oddelegowania decyduje rodzime państwo członkowskie, ale nie jest on krótszy niż 30 dni.
8. Agencja zasila zespoły wsparcia ds. azylu ekspertami zatrudnionymi w Agencji specjalnie do pracy w terenie i tłumaczami ustnymi.

Artykuł 18

Interwencyjna rezerwa ekspertów ds. azylu

1. Do celów art. 22 Zarząd, na wniosek Dyrektora Wykonawczego, ustala interwencyjną rezerwę ekspertów ds. azylu, która stanowi rezerwę ekspertów będących do dyspozycji Agencji w trybie natychmiastowym. W tym celu państwa członkowskie co roku udostępniają Agencji nie mniej niż 500 ekspertów.
2. Zarząd, na wniosek Dyrektora Wykonawczego, decyduje większością trzech czwartych głosów członków z prawem głosu o profilach ekspertów, a także o udziale każdego z państw członkowskich w interwencyjnej rezerwie ekspertów ds. azylu. Identyczna procedura obowiązuje w przypadku wszelkich późniejszych zmian dotyczących profili i łącznej liczby ekspertów.
3. Państwa członkowskie wnoszą swój wkład do interwencyjnej rezerwy ekspertów ds. azylu, udostępniając krajową rezerwę ekspertów na podstawie różnych zdefiniowanych profili i nominując ekspertów, których profile odpowiadają tym wymaganiom. O czasie oddelegowania decyduje rodzime państwo członkowskie, ale nie jest on krótszy niż 30 dni.

Artykuł 19

Plan operacyjny

1. Dyrektor Wykonawczy i przyjmujące państwo członkowskie uzgadniają plan operacyjny. Ma on charakter wiążący dla Agencji, przyjmującego i uczestniczącego państwa członkowskiego.
2. W planie operacyjnym szczegółowo określa się warunki świadczenia pomocy operacyjnej i technicznej, a także oddelegowania zespołów wsparcia ds. azylu lub ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu, w tym:
 - (a) opis sytuacji, tryb funkcjonowania i cele oddelegowania, m.in. cel operacyjny;
 - (b) przewidywalny czas oddelegowania;
 - (c) miejsce w przyjmującym państwie członkowskim, do którego zespoły wsparcia ds. azylu lub eksperci z interwencyjnej rezerwy ds. azylu są oddelegowani;
 - (d) ustalenia logistyczne, w tym informacje dotyczące warunków pracy i otoczenia w miejscu, do którego zespoły wsparcia ds. azylu lub eksperci z interwencyjnej rezerwy ds. azylu są oddelegowani;
 - (e) szczegółowy i jasny opis zadań oraz specjalne instrukcje dla zespołów wsparcia ds. azylu lub interwencyjnej rezerwy ekspertów ds. azylu, w tym opis krajowych i europejskich baz danych, z których mają prawo korzystać, oraz wyposażenia, którego mogą używać lub które mogą nosić przy sobie w przyjmującym państwie członkowskim;

- (f) skład zespołów wsparcia ds. azylu lub grup ekspertów, którzy mają zostać oddelegowani z interwencyjnej rezerwy ds. azylu;
 - (g) udostępniony sprzęt techniczny, w tym przepisy szczegółowe dotyczące m.in. warunków stosowania, transportu, a także inne przepisy odnoszące się do kwestii logistycznych i finansowych;
 - (h) jeśli chodzi o pomoc przy wnioskach o udzielenie ochrony międzynarodowej, w tym również przy rozpatrywaniu takich wniosków, konkretne informacje na temat zadań, które zespoły wsparcia ds. azylu lub eksperci z interwencyjnej rezerwy ds. azylu mogą wykonywać, a także odniesienie do obowiązującego prawa krajowego i unijnego;
 - (i) system sprawozdawczości i oceny zawierający poziomy odniesienia dla sprawozdania z oceny oraz ostateczny termin składania sprawozdania z oceny końcowej;
 - (j) tryby współpracy z państwami trzecimi, innymi agencjami, organami, urzędami unijnymi lub organizacjami międzynarodowymi;
 - (k) procedury, zgodnie z którymi osoby potrzebujące ochrony międzynarodowej, ofiary handlu ludźmi, dzieci bez opieki i osoby w trudnej sytuacji są kierowane do właściwych organów krajowych, które udzielają stosownego wsparcia.
3. Mając na uwadze ust. 2 lit. e), przyjmujące państwo członkowskie upoważnia ekspertów z zespołów wsparcia ds. azylu lub interwencyjnej rezerwy ds. azylu do korzystania z europejskich baz danych oraz może upoważnić ich do korzystania ze swoich krajowych baz danych zgodnie z unijnym i krajowym prawem dotyczącym dostępu do takich baz i korzystania z nich oraz w zakresie, w jakim jest to niezbędne do osiągnięcia celów i wykonania zadań opisanych w planie operacyjnym.
4. Wszelkie zmiany lub dostosowania planu operacyjnego wymagają zgody Dyrektora Wykonawczego i przyjmującego państwa członkowskiego. Agencja bezzwłocznie wysyła kopię poprawionego lub dostosowanego planu operacyjnego do uczestniczącego państwa członkowskiego.

Artykuł 20

Procedura oddelegowania zespołów wsparcia ds. azylu

1. W stosownych przypadkach Dyrektor Wykonawczy może wysłać ekspertów z Agencji, by ocenili sytuację w państwie członkowskim wnioskującym o pomoc. Dyrektor Wykonawczy bezzwłocznie powiadamia Zarząd o każdym wniosku o oddelegowanie zespołów wsparcia ds. azylu.
2. Dyrektor Wykonawczy podejmuje decyzję w sprawie takich wniosków w terminie trzech dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Dyrektor Wykonawczy powiadamia jednocześnie na piśmie państwo członkowskie wnioskujące o pomoc i Zarząd o swojej decyzji i podaje najważniejsze powody jej podjęcia.
3. Przy ustalaniu składu każdego zespołu wsparcia ds. azylu Dyrektor Wykonawczy uwzględnia szczególne warunki, jakie panują w państwie członkowskim wnioskującym o pomoc, oraz jego ocenę potrzeb. Skład zespołu wsparcia ds. azylu jest zgodny z planem operacyjnym.

4. Dyrektor Wykonawczy i przyjmujące państwo członkowskie sporządzają plan operacyjny w terminie trzech dni roboczych, licząc od dnia, w którym podjęta została decyzja o oddelegowaniu zespołów wsparcia ds. azylu.
5. Z chwilą uzgodnienia planu operacyjnego Dyrektor Wykonawczy zwraca się do państw członkowskich o oddelegowanie ekspertów w terminie nie dłuższym niż siedem dni roboczych. Dyrektor Wykonawczy wskazuje liczbę i profile ekspertów, których mają oddelegować państwa członkowskie. Taka informacja jest przekazywana na piśmie krajowym punktem kontaktowym; zawiera ona planowaną datę oddelegowania. Krajowym punktem kontaktowym przesyła się również kopię planu operacyjnego.
6. Dyrektor Wykonawczy, po poinformowaniu przyjmującego państwa członkowskiego, wstrzymuje lub kończy oddelegowanie zespołów wsparcia ds. azylu, jeśli warunki do wdrażania środków operacyjnych i technicznych nie są już spełniane lub przyjmujące państwo członkowskie nie postępuje zgodnie z planem operacyjnym.

Artykuł 21

Zespoły wsparcia zarządzania migracjami

1. Gdy państwo członkowskie zwraca się o pomoc operacyjną i techniczną ze strony zespołów wsparcia zarządzania migracjami, o których mowa w art. 17 rozporządzenia nr XXX/XXX, lub gdy zespoły wsparcia zarządzania migracjami zostają oddelegowane do obszarów objętych zasięgiem działania hotspotów, o których mowa w art. 18 rozporządzenia nr XXX/XXX, Dyrektor Wykonawczy zapewnia koordynację działań Agencji w zespołach wsparcia zarządzania migracjami z Komisją i innymi odnośnymi agencjami unijnymi, w szczególności z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej.
2. W stosownych przypadkach Dyrektor Wykonawczy wszczyna procedurę oddelegowania zespołów wsparcia ds. azylu lub ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu zgodnie z art. 17 i 18. Pomoc operacyjna i techniczna udzielana przez zespoły wsparcia ds. azylu lub ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu w ramach zespołów wsparcia zarządzania migracjami obejmuje:
 - (a) kontrolowanie obywateli państw trzecich, w tym ich identyfikację, rejestrację i – na wniosek państw członkowskich – pobieranie odbitek linii papilarnych;
 - (b) rejestrację wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej i – na wniosek państw członkowskich – rozpatrywanie takich wniosków;
 - (c) dostarczanie informacji o procedurach udzielania azylu, m.in. o relokacji i specjalnej pomocy dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób potencjalnie ubiegających się o ochronę międzynarodową, którzy mogą zostać objęci relokacją.

Artykuł 22

Nieproporcjonalna presja wywierana na system azylowy i system przyjmowania

1. Jeśli państwo członkowskie zmagą się z nieproporcjonalną presją migracyjną, która stanowi wyjątkowo duże i nagłe obciążenie jego systemu azylowego lub systemu przyjmowania, Agencja – na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego

lub z własnej inicjatywy – organizuje i koordynuje wszechstronny zestaw środków operacyjnych i technicznych, o których mowa w art. 16, i deleguje ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu, o której mowa w art. 18, oraz ekspertów spośród własnego personelu w celu usprawnienia systemu azylowego i systemu przyjmowania w krótkim okresie czasu.

2. Oddelegowanie ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu następuje zgodnie z procedurą opisaną w art. 20, jednak pod warunkiem, że eksperci zostają oddelegowani z poszczególnych państw członkowskich w terminie trzech dni roboczych od daty uzgodnienia planu operacyjnego przez Dyrektora Wykonawczego i państwo członkowskie zwracające się o pomoc. Państwa członkowskie nie mogą powoływać się na wyjątek, o którym mowa w art. 17 ust. 6.
3. Jeśli w razie nieproporcjonalnej presji wywieranej na system azylowy lub system przyjmowania państwo członkowskie nie zwraca się do Agencji o pomoc operacyjną i techniczną, nie przyjmuje oferty takiej pomocy, złożonej przez Agencję bądź nie podejmuje dostatecznych działań, by tę presję zmniejszyć, lub gdy nie przestrzega zaleceń Komisji, o których mowa w art. 15. ust. 3, tym samym powodując, że system azylowy lub system przyjmowania staje się nieskuteczny w stopniu zagrażającym funkcjonowaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego, Komisja może przyjąć decyzję w drodze aktu wykonawczego, w którym wskazuje co najmniej jeden ze środków określonych w art. 16 ust. 3, który to środek ma zostać podjęty przez Agencję w celu wsparcia danego państwa członkowskiego. Wspomniany akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 64.
4. Do celów ust. 3, w terminie dwóch dni roboczych od dnia przyjęcia przez Komisję decyzji, Dyrektor Wykonawczy określa działania, które należy podjąć w celu praktycznego wdrożenia środków określonych w decyzji Komisji. Równocześnie Dyrektor Wykonawczy i dane państwo członkowskie uzgadniają plan operacyjny.
5. Agencja – bezzwłocznie, a w każdym razie w terminie trzech dni roboczych od daty ustanowienia planu operacyjnego – oddelegowuje niezbędnych ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu, a także ekspertów spośród własnego personelu. W stosownych przypadkach oprócz ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu oddelegowywane są w trybie natychmiastowym zespoły wsparcia ds. azylu.
6. Dane państwo członkowskie niezwłocznie podejmuje współpracę z Agencją i niezbędne działania w celu ułatwienia wykonania wspomnianej decyzji oraz praktycznego wdrożenia środków określonych w tej decyzji i w planie operacyjnym.
7. Państwa członkowskie udostępniają określonych przez Dyrektora Wykonawczego ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu.

Artykuł 23

Wyposażenie techniczne

1. Bez wpływu na zobowiązanie państw członkowskich do zapewnienia Agencji niezbędnych obiektów i wyposażenia, by ta mogła świadczyć pomoc operacyjną i techniczną, o którą się do niej zwrócono, Agencja może w państwach członkowskich розміścić własny sprzęt w zakresie, w jakim może to być niezbędne dla zespołów wsparcia ds. azylu lub ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu, oraz w stopniu, w jakim takie wyposażenie może uzupełniać wyposażenie już udostępnione przez państwa członkowskie lub inne agencje unijne.

2. Agencja może nabywać lub brać w leasing wyposażenie techniczne na podstawie decyzji Dyrektora Wykonawczego po zasięgnięciu opinii Zarządu. Każdą decyzję o nabyciu lub wzięciu w leasing wyposażenia poprzedza dogłębna analiza potrzeb oraz kosztów i korzyści. Wszelkie takie wydatki ujmowane są w budżecie Agencji przyjętym przez Zarząd, zgodnie z przepisami finansowymi, które są obowiązujące dla Agencji.

Artykuł 24

Krajowy punkt kontaktowy

Każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy do celów komunikacji z Agencją we wszystkich kwestiach dotyczących pomocy operacyjnej i technicznej, o której mowa w art. 16 i 22.

Artykuł 25

Urzędnik koordynujący Agencji

1. Agencja zapewnia operacyjne wdrożenie wszystkich aspektów organizacyjnych, w tym obecność swoich pracowników, oddelegowanie zespołów wsparcia ds. azylu lub ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu w czasie świadczenia pomocy operacyjnej i technicznej, o której mowa w art. 16 i 22.
2. Dyrektor Wykonawczy wyznacza co najmniej jednego eksperta spośród pracowników Agencji, by pełnił obowiązki urzędnika koordynującego lub został oddelegowany w charakterze urzędnika koordynującego do celów ust. 1. Dyrektor Wykonawczy informuje przyjmujące państwo członkowskie o wyznaczonych osobach.
3. Urzędnik koordynujący wspiera współpracę i koordynację między przyjmującym państwem członkowskim i uczestniczącymi państwami członkowskimi. Urzędnik koordynujący w szczególności:
 - (a) pośredniczy w kontaktach między Agencją, przyjmującym państwem członkowskim i ekspertami z zespołów wsparcia ds. azylu lub ekspertami z interwencyjnej rezerwy ds. azylu, świadcząc pomoc – w imieniu Agencji – w zakresie wszystkich kwestii dotyczących ich warunków oddelegowania;
 - (b) monitoruje prawidłową realizację planu operacyjnego;
 - (c) działa w imieniu Agencji w odniesieniu do wszystkich aspektów oddelegowania zespołów wsparcia ds. azylu lub ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu, a także składa Agencji sprawozdania w odniesieniu do wszystkich tych aspektów;
 - (d) składa sprawozdanie Dyrektorowi Wykonawczemu, gdy plan operacyjny nie jest odpowiednio wdrażany.
4. Dyrektor Wykonawczy może upoważnić urzędnika koordynującego do uczestniczenia w rozstrzyganiu sporów dotyczących wykonania planu operacyjnego i oddelegowania zespołów wsparcia ds. azylu lub ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu.
5. Wywiązując się ze swoich obowiązków, urzędnik koordynujący przyjmuje instrukcje wyłącznie od Dyrektora Wykonawczego.

Artykuł 26

Odpowiedzialność cywilna

1. Gdy eksperci z zespołów wsparcia ds. azylu lub interwencyjnej rezerwy ds. azylu działają w przyjmującym państwie członkowskim, państwo to ponosi odpowiedzialność za wszelkie szkody spowodowane przez nich podczas ich operacji zgodnie ze swoim prawem krajowym.
2. W przypadku gdy tego rodzaju szkoda została spowodowana wskutek rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów, przyjmujące państwo członkowskie może zwrócić się do państwa członkowskiego pochodzenia lub Agencji w celu uzyskania od państwa członkowskiego pochodzenia lub Agencji wszelkich kwot, jakie wypłaciło ono ofiarom lub osobom uprawnionym w ich imieniu.
3. Bez uszczerbku dla wykonywania swoich praw względem osób trzecich, każde państwo członkowskie zrzeka się wszelkich roszczeń odszkodowawczych wobec przyjmującego państwa członkowskiego lub każdego innego państwa członkowskiego z tytułu wszelkich szkód, jakie poniosło, chyba że szkody nastąpiły wskutek rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów.
4. Wszelkie spory pomiędzy państwami członkowskimi lub spory z Agencją dotyczące stosowania ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, których nie można rozstrzygnąć w drodze negocjacji, są przedkładane przez państwa członkowskie lub Agencję Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z art. 273 Traktatu.
5. Bez uszczerbku dla wykonywania swoich praw względem osób trzecich, Agencja pokrywa koszty związane ze szkodami dotyczącymi sprzętu Agencji poniesionymi w okresie oddelegowania, z wyjątkiem przypadków rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów.

Artykuł 27

Odpowiedzialność karna

Podczas oddelegowania zespołu wsparcia ds. azylu lub ekspertów z interwencyjnej rezerwy ds. azylu, ekspertów traktuje się tak samo jak urzędników przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do wszelkich ewentualnych przestępstw, które mogą zostać popełnione przeciwko nim lub przez nich.

Artykuł 28

Koszty

1. Agencja pokrywa koszty ponoszone przez państwa członkowskie w związku z udostępnianiem przez nie ekspertów i ich oddelegowaniem do zespołów wsparcia ds. azylu lub w ramach interwencyjnej rezerwy ds. azylu, w szczególności:
 - (a) koszty podróży z państwa członkowskiego pochodzenia do przyjmującego państwa członkowskiego i z przyjmującego państwa członkowskiego do państwa członkowskiego pochodzenia;
 - (b) koszty szczepień;
 - (c) koszty wymaganego specjalnego ubezpieczenia;
 - (d) koszty opieki zdrowotnej;

- (e) diety dzienne, w tym koszty zakwaterowania;
 - (f) koszty wyposażenia technicznego Agencji;
 - (g) wynagrodzenie ekspertów.
2. Zarząd ustala szczegółowe zasady i w razie konieczności aktualizuje je o dane dotyczące diet dziennych wypłacanych ekspertom oddelegowanym przez państwo członkowskie do zespołów wsparcia ds. azylu.

ROZDZIAŁ 7

WYMIANA INFORMACJI I OCHRONA DANYCH

Artykuł 29

Systemy wymiany informacji

1. Agencja może podjąć wszystkie niezbędne środki w celu ułatwienia wymiany informacji istotnych dla realizacji jej zadań z Komisją i państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, z właściwymi agencjami Unii.
2. Agencja we współpracy z Europejską Agencją ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości ustanowioną rozporządzeniem (UE) nr 1077/2011,²⁴ opracowuje i eksploatuje system informacyjny służący do wymiany informacji niejawnych z tymi podmiotami, a także danych osobowych, o których mowa w art. 31 i 32, zgodnie z decyzją Rady nr 2013/488²⁵ i decyzją Komisji (UE, Euratom) nr 2015/444.²⁶

Artykuł 30

Ochrona danych

1. Podczas przetwarzania danych osobowych Agencja stosuje rozporządzenie (WE) nr 45/2001.
2. Zarząd ustanawia środki mające na celu umożliwienie stosowania przez Agencję rozporządzenia (WE) nr 45/2001, w tym również środki dotyczące wyznaczenia inspektora ochrony danych Agencji. Środki te ustanawia się po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.
3. Bez uszczerbku dla art. 31 i 32 Agencja może przetwarzać dane osobowe w celach administracyjnych.
4. Zakazuje się przekazywania danych osobowych przetwarzanych przez Agencję oraz dalszego przekazywania przez państwa członkowskie organom państw trzecich lub

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję do spraw Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

²⁵ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

²⁶ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

osobom trzecim, w tym organizacjom międzynarodowym, danych osobowych przetwarzanych w ramach niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 31

Cele przetwarzania danych osobowych

1. Agencja może przetwarzać dane osobowe jedynie do poniższych celów:
 - (a) wykonywania zadań polegających na świadczeniu pomocy operacyjnej i technicznej zgodnie z art. 16 ust. 3 i art. 21 ust. 2;
 - (b) przeprowadzania kontroli wyrywkowych do celów monitorowania, o którym mowa w art. 13;
 - (c) rozpatrywania wniosków o ochronę międzynarodową dla dzieci lub osób wymagających szczególnego traktowania, na wniosek państw członkowskich w myśl art. 13 ust. 2 i art. 16 ust. 3 lit. b) i c);
 - (d) ułatwiania wymiany informacji z państwami członkowskimi, Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, Europolem lub Eurojustem zgodnie z art. 36 i w ramach informacji uzyskanych w toku wykonywania zadań wymienionych w art. 21 ust. 2;
 - (e) analizowania informacji o sytuacji azylowej zgodnie z art. 4.
2. Wszelkie przetwarzanie danych osobowych odbywa się zgodnie z zasadą proporcjonalności i jest ściśle ograniczone do danych osobowych wymaganych do celów, o których mowa w ust. 1.
3. Państwa członkowskie lub inne agencje Unii przekazujące Agencji dane osobowe mogą wyłącznie przekazywać Agencji dane do celów, o których mowa w ust. 1. Zakazane jest wszelkie dalsze przetwarzanie zachowanych danych osobowych do celów innych niż te, o których mowa w ust. 1.
4. Państwa członkowskie lub inne agencje Unii mogą w chwili przekazywania danych osobowych wskazać wszelkie ograniczenia dostępu lub wykorzystywania, ogólne lub szczegółowe, w tym w zakresie przekazywania, usuwania lub niszczenia. Jeżeli konieczność wprowadzenia takich ograniczeń pojawia się po przekazaniu danych, odpowiednio informują one o tym Agencję. Agencja przestrzega takich ograniczeń.

Artykuł 32

Przetwarzanie danych osobowych zebranych w trakcie udzielania pomocy operacyjnej i technicznej

1. Wykorzystywane przez Agencję dane osobowe, zgromadzone lub przekazane jej przez państwa członkowskie lub jej własnych pracowników w trakcie udzielania pomocy operacyjnej i technicznej państwom członkowskim, ograniczają się do imienia i nazwiska obywateli państw trzecich, ich daty urodzenia, płci, narodowości, zawodu lub wykształcenia, odcisków palców i zdjęć w formacie cyfrowym.
2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, mogą być przetwarzane przez Agencję w następujących przypadkach:
 - (a) gdy jest to konieczne w celu identyfikacji i rejestracji, o których mowa w art. 16 ust. 3 lit. a);

- (b) gdy jest to konieczne w celu ułatwienia rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, które są rozpatrywane przez właściwe organy krajowe, w myśl art. 16 ust. 3 lit. b);
 - (c) gdy jest to konieczne do udzielenia wsparcia właściwym organom krajowym odpowiedzialnym za rozpatrywanie wniosków o ochronę międzynarodową, w myśl art. 16 ust. 3 lit. c);
 - (d) gdy jest to konieczne w celu udzielania pomocy przy relokacji lub transferze beneficjentów ochrony międzynarodowej na terytorium Unii, w myśl art. 16 ust. 3 lit. g);
 - (e) gdy przekazanie danych do Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, Europolu lub Eurojustu jest konieczne w celu wykonania ich zadań zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami i art. 30;
 - (f) gdy przekazanie organom lub służbom ds. migracji i azylu państw członkowskich jest konieczne w celu wykorzystania zgodnie z ustawodawstwem krajowym i przepisami Unii o ochronie danych;
 - (g) gdy jest to konieczne w celu analizy informacji na temat sytuacji azylowej.
3. Dane osobowe są usuwane natychmiast po ich przekazaniu Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, Europolowi lub Eurojustowi albo właściwym organom państw członkowskich lub wykorzystaniu na potrzeby analizy informacji na temat sytuacji azylowej. Okres przechowywania danych nie przekracza w żadnym przypadku 30 dni, licząc od daty pobrania lub uzyskania tych danych przez Agencję. W wyniku analizy informacji na temat sytuacji azylowej dane nigdy nie mogą umożliwiać identyfikacji osoby fizycznej.

ROZDZIAŁ 8

WSPÓŁPRACA ZE STRONY AGENCJI

Artykuł 33

Współpraca z Danią

Agencja ułatwia współpracę operacyjną z Danią, w tym wymianę informacji i najlepszych praktyk w kwestiach objętych zakresem jej działalności.

Artykuł 34

Współpraca z państwami stowarzyszonymi

1. Agencja jest otwarta na współpracę z Islandią, Liechtensteinem, Norwegią i Szwajcarią.
2. Charakter, zakres i sposób udziału tych państw w pracach Agencji jest nadal określany w stosownych ustaleniach roboczych. Takie ustalenia obejmują przepisy dotyczące udziału w inicjatywach podejmowanych przez Agencję, wkłady finansowe, udział w spotkaniach Zarządu i pracowników. W odniesieniu do kwestii kadrowych ustalenia te są w każdym przypadku zgodne z regulaminem pracowniczym.

Współpraca z państwami trzecimi

1. W kwestiach dotyczących działalności Agencji i w zakresie wymagany do wypełniania jej zadań Agencja ułatwia i wspiera współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i państwami trzecimi w ramach polityki stosunków zewnętrznych Unii, w tym również w odniesieniu do ochrony praw podstawowych, i we współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych. Agencja i państwa członkowskie propagują normy i standardy odpowiadające tym ustanowionym w prawodawstwie Unii i postępują zgodnie z nimi, także w trakcie realizowania działań na terytorium tych państw trzecich.
2. Agencja może współpracować z organami państw trzecich posiadającymi kompetencje w kwestiach wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia w porozumieniu z delegaturami Unii i przy wsparciu z ich strony, w szczególności w celu rozpowszechniania norm Unii w zakresie azylu oraz wspierania państw trzecich w zakresie wiedzy fachowej i budowania zdolności na potrzeby ich własnych systemów azylowych i systemów przyjmowania, a także w celu wdrażania regionalnych programów rozwoju i ochrony oraz innych działań. Agencja może prowadzić taką współpracę na podstawie ustaleń roboczych przyjętych z takimi organami zgodnie z prawem i polityką Unii. Agencja zwraca się do Komisji o uprzednią zgodę na takie ustalenia robocze i informuje o nich Parlament Europejski.
3. Agencja może, w porozumieniu z przyjmującymi państwami członkowskimi, zapraszać urzędników z państw trzecich do obserwowania realizacji środków operacyjnych i technicznych określonych w art. 16 ust. 3, jeśli obecność tych urzędników nie zagraża osiągnięciu celów, jakie wyznaczono tym środkiem, i jeśli może przyczynić się do pogłębienia współpracy i wymiany najlepszych praktyk.
4. Agencja koordynuje działania w zakresie przesiedleń, podejmowane przez państwa członkowskie lub Unię, w tym również wymianę informacji, by sprostać potrzebom uchodźców w państwach trzecich w zakresie ochrony międzynarodowej i okazać solidarność z państwami, które ich przyjmują. Agencja gromadzi informacje, monitoruje przesiedlenia do państw członkowskich i wspiera państwa członkowskie w budowaniu zdolności na potrzeby przesiedleń. Agencja może również, pod warunkiem uzyskania zgody państwa trzeciego i w porozumieniu z Komisją, koordynować taką wymianę informacji lub inne działania między państwami członkowskimi i państwem trzecim na terytorium tego państwa trzeciego.
5. Agencja uczestniczy we wdrażaniu porozumień międzynarodowych zawartych przez Unię z państwami trzecimi w ramach polityki stosunków zewnętrznych Unii oraz w odniesieniu do kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem.
6. Agencja może korzystać z finansowania Unii zgodnie z przepisami stosownych instrumentów wspierających politykę stosunków zewnętrznych Unii. Agencja może realizować i finansować w państwach trzecich projekty pomocy technicznej dotyczące kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem.

Współpraca z agencjami, organami i urzędami Unii

1. Agencja współpracuje z agencjami, organami i urzędami Unii, których działalność związana jest z jej obszarem działań, w szczególności z Agencją Praw

Podstawowych Unii Europejskiej i Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich, i które są właściwe w kwestiach objętych niniejszym rozporządzeniem.

2. Taka współpraca odbywa się w ramach ustaleń roboczych zawartych z tymi organami po uzyskaniu zgody Komisji. Agencja informuje Parlament Europejski o wszelkich takich ustaleniach.
3. Współpraca tworzy efekt synergii wśród właściwych organów Unii i zapobiega powielaniu pracy realizowanej przez każdy z takich organów zgodnie z zakresem ich uprawnień.

Artykuł 37

Współpraca z Biurem UNHCR i innymi organizacjami międzynarodowymi

Agencja współpracuje z organizacjami międzynarodowymi, w szczególności z Biurem UNHCR, w obszarach regulowanych przepisami niniejszego rozporządzenia, w ramach ustaleń roboczych dokonanych z tymi organami zgodnie z Traktatem oraz przepisami w sprawie uprawnień tych podmiotów. Zarząd decyduje o ustaleniach roboczych, które wymagają uprzedniej zgody Komisji.

ROZDZIAŁ 9

STRUKTURA ORGANIZACYJNA AGENCJI

Artykuł 38

Struktura administracyjna i kierownicza

Strukturę administracyjną i kierowniczą Agencji tworzą:

- (a) Zarząd, który pełni funkcje określone w art. 40;
- (b) Dyrektor Wykonawczy, który wykonuje obowiązki określone w art. 46;
- (c) zastępca Dyrektora Wykonawczego, jak stanowi art. 47;

Artykuł 39

Skład Zarządu

1. W skład Zarządu wchodzi jeden przedstawiciel z każdego państwa członkowskiego oraz dwóch przedstawicieli Komisji; każdy przedstawiciel posiada prawo głosu.
2. W Zarządzie zasiada jeden przedstawiciel Biura UNHCR, bez prawa głosu.
3. Każdy członek Zarządu ma zastępcę. Zastępca reprezentuje członka pod jego nieobecność.
4. Członków Zarządu i ich zastępców powołuje się przez wzgląd na ich wiedzę na temat azylu, biorąc pod uwagę odpowiednie umiejętności menedżerskie, administracyjne i budżetowe. Wszystkie strony reprezentowane w Zarządzie dokładają starań, by ograniczyć rotację swych przedstawicieli w celu zapewnienia ciągłości prac Zarządu. Wszystkie strony dążą do osiągnięcia równowagi pod względem liczby mężczyzn i kobiet w składzie Zarządu.

5. Kadencja członków Zarządu wynosi cztery lata. Kadencja ta może zostać przedłużona. Po upływie swojej kadencji lub w przypadku ustąpienia, członkowie pełnią swoją funkcję do czasu przedłużenia ich mianowania lub powołania ich następców.

Artykuł 40

Funkcje Zarządu

1. Zarząd:

- (a) nadaje ogólny kierunek działaniom Agencji i co roku przyjmuje jej dokument programowy większością dwóch trzecich głosów członków uprawnionych do głosowania i zgodnie z art. 41;
- (b) przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków uprawnionych do głosowania, roczny budżet Agencji i pełni inne funkcje związane z budżetem Agencji na podstawie rozdziału 10;
- (c) przyjmuje roczne skonsolidowane sprawozdanie dotyczące działalności Agencji i do dnia 1 lipca każdego roku przesyła je do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji i Trybunału Obrachunkowego. Sprawozdanie to jest podawane do wiadomości publicznej;
- (d) przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Agencji zgodnie z art. 53;
- (e) podejmuje wszelkie decyzje umożliwiające Agencji wykonywanie jej uprawnień, których zakres określono w niniejszym rozporządzeniu;
- (f) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, proporcjonalną do ryzyka nadużyć finansowych, uwzględniając koszty i korzyści środków planowanych do wdrożenia;
- (g) przyjmuje zasady dotyczące zapobiegania konfliktom interesów w odniesieniu do swych członków i zarządzania takimi konfliktami;
- (h) na podstawie analizy potrzeb przyjmuje i regularnie aktualizuje plany komunikacji i rozpowszechniania informacji, wspomniane w art. 2 ust. 3;
- (i) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny;
- (j) zgodnie z ust. 2 wykonuje – w odniesieniu do pracowników Agencji–uprawnienia powierzone organowi powołującemu na mocy regulaminu pracowniczego oraz uprawnienia, które organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę powierzono na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników²⁷ (organ powołujący);
- (k) przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego;
- (l) mianuje Dyrektora Wykonawczego i jego zastępcę, wykonuje uprawnienia dyscyplinarne w stosunku do Dyrektora Wykonawczego i w razie potrzeby

²⁷

Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające Regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

podejmuje decyzje o przedłużeniu jego mandatu lub usunięciu go ze stanowiska zgodnie z art. 45 i 47;

- (m) przyjmuje roczne sprawozdanie na temat sytuacji azylowej w Unii, zgodnie z art. 65. Sprawozdanie jest przedkładane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji;
- (n) podejmuje wszelkie decyzje dotyczące budowy systemów informatycznych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w tym portalu informacyjnego, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. b);
- (o) przyjmuje szczegółowe zasady dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 zgodnie z art. 58;
- (p) przyjmuje politykę kadrową Agencji zgodnie art. 55;
- (q) przyjmuje, po zasięgnięciu opinii Komisji, dokument programowy zgodnie z art. 41;
- (r) podejmuje wszelkie decyzje w sprawie tworzenia struktur wewnętrznych Agencji i, w stosownych przypadkach, ich modyfikacji.
- (s) zapewnia odpowiednie działania następcze w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających ze sprawozdań z audytu wewnętrznego lub zewnętrznego oraz ocen, jak również uzyskanych w rezultacie dochodzeń przeprowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);
- (t) przyjmuje normy operacyjne, wskaźniki, wytyczne i najlepsze praktyki opracowane przez Agencję zgodnie z art. 12 ust. 2;
- (u) zatwierdza wspólną analizę informacji o państwach pochodzenia i przegląd takiej analizy zgodnie z art. 10 ust. 2 i 3;
- (v) ustala program monitorowania i oceny systemów azylu i systemów przyjmowania zgodnie z art. 14 ust. 1;
- (w) przyjmuje projekt rocznego sprawozdania zespołu ekspertów odpowiedzialnego za proces monitorowania zgodnie z art. 14 ust. 3;
- (x) przyjmuje zalecenia w następstwie procedury monitorowania zgodnie z art. 14 ust. 4;
- (y) decyduje o profilach i łącznej liczbie ekspertów, którzy będą do dyspozycji zespołów wsparcia ds. azylu zgodnie z art. 17 ust. 3;
- (z) decyduje o profilach i łącznej liczbie ekspertów, którzy będą do dyspozycji interwencyjnej rezerwy ekspertów ds. azylu zgodnie z art. 18 ust. 2;
- (aa) przyjmuje strategię w zakresie stosunków z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi w kwestiach podlegających kompetencjom Agencji, a także ustalenia robocze z Komisją dotyczące wdrożenia takiej strategii;
- (bb) upoważnia do przyjmowania ustaleń roboczych zgodnie z art. 35;

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 110 regulaminu pracowniczego Zarząd przyjmuje – na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia innych pracowników – decyzję nadającą odpowiednie uprawnienia organu powołującego Dyrektorowi Wykonawczemu i określającą warunki, zgodnie z

którymi możliwe jest zawieszenie nadania takich uprawnień. Dyrektor Wykonawczy jest uprawniony do dalszego nadania wspomnianych wyżej uprawnień.

Jeżeli wymagają tego szczególne okoliczności, Zarząd może – w drodze decyzji – zawiesić tymczasowo nadanie uprawnień organu powołującego Dyrektorowi Wykonawczemu i uprawnień dalej przez niego przekazanych oraz wykonywać je samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub też członkowi personelu innemu niż Dyrektor Wykonawczy.

3. Zarząd może powołać Radę Wykonawczą, w skład której wchodzi przewodniczący Zarządu, dwóch przedstawicieli Komisji w Zarządzie i trzech innych członków Zarządu, by wspierała Zarząd oraz Dyrektora Wykonawczego w przygotowywaniu decyzji, rocznego i wieloletniego programu i działań, które podlegają przyjęciu przez Zarząd. W razie pilnej potrzeby Rada Wykonawcza może podjąć określone decyzje tymczasowe w imieniu Zarządu, w szczególności w kwestiach zarządzania administracyjnego.

Artykuł 41

Program wieloletni i roczne programy prac

1. Do dnia 30 listopada każdego roku Zarząd przyjmuje dokument programowy zawierający roczny i wieloletni program Agencji na podstawie projektu przedłożonego przez Dyrektora Wykonawczego, uwzględniając opinię Komisji oraz – w odniesieniu do wieloletniego programu – po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego. Zarząd przekazuje go Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

Dokument programowy staje się ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego i w razie potrzeby podlega odpowiednim dostosowaniom.

Projekt dokumentu programowego, jak również wszelkie jego późniejsze zaktualizowane wersje, są przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji najpóźniej do dnia 31 stycznia każdego roku.

2. Wieloletni program określa ogólne strategiczne programowanie w perspektywie średnio- i długoterminowej, w tym cele, oczekiwane rezultaty i wskaźniki wykonania. Określa również programowanie w zakresie zasobów, w tym budżetu wieloletniego i personelu.

W programie wieloletnim określa się strategiczne obszary interwencji oraz wyjaśnia, jakie działania należy podjąć dla osiągnięcia celów. Obejmuje strategię dotyczącą stosunków z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, o których mowa odpowiednio w art. 34 i 37, oraz działania związane z tą strategią, a także specyfikację powiązanych z nią zasobów.

Program wieloletni jest wdrażany za pomocą rocznych programów prac i jest co roku aktualizowany. Program wieloletni jest w miarę potrzeby aktualizowany, w szczególności w celu uwzględnienia wyników oceny, o której mowa w art. 66.

3. Roczny program prac zawiera szczegółowe cele oraz oczekiwane wyniki, a także wskaźniki skuteczności. Zawiera również opis działań, które mają być finansowane, oraz określenie zasobów finansowych i ludzkich przydzielonych do każdego działania, zgodnie z zasadami zadaniowego budżetowania i zarządzania. Roczny program prac jest spójny z wieloletnim programem, o którym mowa w ust. 2.

Jednoznacznie określa on zadania, które zostały dodane, zmienione lub skreślone w stosunku do poprzedniego roku budżetowego.

4. Zarząd dokonuje zmiany przyjętego rocznego programu prac w przypadku przekazania Agencji nowego zadania.

Wszelkie znaczące zmiany w rocznym programie prac przyjmuje się w drodze tej samej procedury, która obowiązuje w przypadku pierwotnego rocznego programu prac. Zarząd może nadać Dyrektorowi Wykonawczemu uprawnienia do dokonywania nieznacznych zmian w rocznym programie prac.

Artykuł 42

Przewodniczący Zarządu

1. Spośród członków z prawem głosu Zarząd wybiera przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego. Przewodniczący i zastępca przewodniczącego są wybierani większością dwóch trzecich członków Zarządu mających prawo głosu.

Zastępca przewodniczącego zastępuje automatycznie przewodniczącego w przypadku, gdy nie jest on w stanie wykonywać swoich obowiązków.

2. Kadencja przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego trwa cztery lata. Może zostać jednokrotnie odnowiona. Jeżeli jednak w którymkolwiek momencie swojej kadencji tracą oni status członków Zarządu, ich kadencja kończy się automatycznie w tym samym dniu.

Artykuł 43

Posiedzenia Zarządu

1. Posiedzenia Zarządu zwołuje przewodniczący.
2. W obradach, bez prawa głosu, bierze udział Dyrektor Wykonawczy.
3. Przedstawiciel UNHCR nie uczestniczy w posiedzeniu, gdy Zarząd wykonuje funkcje określone w art. 40 ust. 1 lit. l), o), p), q) oraz r), a także w art. 40 ust. 2, jak również gdy Zarząd decyduje o udostępnieniu zasobów finansowych na finansowanie działań UNHCR umożliwiających Agencji korzystanie z jego wiedzy fachowej, o czym mowa w art. 49.
4. Zarząd zbiera się co najmniej dwa razy do roku na posiedzeniach zwyczajnych. Ponadto Zarząd zbiera się również z inicjatywy przewodniczącego, na wniosek Komisji lub na wniosek jednej trzeciej swoich członków.
5. Zarząd może zapraszać do udziału w swoich posiedzeniach w charakterze obserwatora każdą osobę, której opinia może mieć znaczenie.
6. Do udziału w posiedzeniach Zarządu zapraszana jest Dania.
7. Członkowie oraz zastępcy członków Zarządu mogą korzystać podczas posiedzeń z pomocy doradców lub ekspertów, z zastrzeżeniem przepisów regulaminu wewnętrznego.
8. Agencja zapewnia Zarządowi obsługę sekretariatu.

Artykuł 44

Zasady głosowania Zarządu

1. Jeżeli nie postanowiono inaczej, Zarząd podejmuje decyzje większością głosów spośród członków z prawem głosu.
2. Każdy członek z prawem głosu ma jeden głos. W przypadku nieobecności członka z prawem głosu do wykonywania jego prawa głosu uprawniony jest jego zastępca.
3. Przewodniczący bierze udział w głosowaniu.
4. Dyrektor Wykonawczy nie bierze udziału w głosowaniu.
5. Bardziej szczegółowe zasady głosowania, zwłaszcza okoliczności, w których członek Zarządu może występować w imieniu innego członka Zarządu, określone są w regulaminie wewnętrznym Zarządu.

Artykuł 45

Dyrektor Wykonawczy

1. Dyrektor Wykonawczy jest członkiem personelu i jest zatrudniany w Agencji na czas określony zgodnie z art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii.
2. Dyrektor Wykonawczy jest powoływany przez Zarząd z listy kandydatów zaproponowanych przez Komisję w następstwie otwartej i przejrzystej procedury naboru. Dyrektor Wykonawczy powoływany jest na podstawie osiągnięć oraz udokumentowanych umiejętności na wysokim poziomie w zakresie administracji i zarządzania, jak również doświadczenia zawodowego na wyższych stanowiskach w obszarze migracji i azylu

Do celów zawarcia umowy w sprawie objęcia stanowiska Dyrektora Wykonawczego Agencję reprezentuje przewodniczący Zarządu.
3. Przed powołaniem kandydat wybrany przez Zarząd może zostać wezwany do złożenia oświadczenia przed właściwym komitetem Parlamentu Europejskiego i udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez członków tego komitetu.
4. Kadencja Dyrektora Wykonawczego trwa pięć lat. Przed upływem tego okresu Komisja przeprowadza ocenę, w której uwzględnia się wyniki pracy Dyrektora Wykonawczego oraz zadania i wyzwania stojące przed Agencją w przyszłości.
5. Zarząd, działając na wniosek Komisji, która uwzględnia ocenę wskazaną w ust. 4, może jeden raz przedłużyć kadencję Dyrektora Wykonawczego na okres nie dłuższy niż pięć lat.
6. Zarząd informuje Parlament Europejski o zamiarze przedłużenia kadencji Dyrektora Wykonawczego. W miesięcznym okresie poprzedzającym przedłużenie jego kadencji Dyrektor Wykonawczy może zostać wezwany do złożenia oświadczenia przed właściwą komisją Parlamentu Europejskiego i do udzielenia odpowiedzi na pytania członków tej komisji.
7. Dyrektor Wykonawczy, którego kadencja została przedłużona, nie może brać udziału w kolejnej procedurze naboru na to samo stanowisko po zakończeniu całego okresu pełnienia swojej funkcji.
8. Dyrektor Wykonawczy może zostać odwołany ze stanowiska jedynie na mocy decyzji Zarządu działającego na wniosek Komisji.
9. Zarząd podejmuje decyzje w sprawie mianowania Dyrektora Wykonawczego, przedłużenia jego kadencji lub odwołania go ze stanowiska większością dwóch trzecich głosów członków z prawem głosu.

Obowiązki Dyrektora Wykonawczego

1. Dyrektor Wykonawczy zarządza Agencją. Dyrektor Wykonawczy odpowiada przed Zarządem.
2. Nie naruszając uprawnień Komisji i Zarządu, Dyrektor Wykonawczy jest niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków i nie zwraca się o instrukcje do żadnego rządu, instytucji, osoby ani innego organu ani takich instrukcji od nich nie przyjmuje.
3. Na wezwanie Parlamentu Europejskiego Dyrektor Wykonawczy informuje go o wykonaniu swoich obowiązków. Rada może zwrócić się do Dyrektora Wykonawczego o złożenie sprawozdania z wykonywania swoich obowiązków.
4. Dyrektor Wykonawczy jest prawnym przedstawicielem Agencji.
5. Dyrektor Wykonawczy odpowiada za realizację zadań powierzonych Agencji na mocy niniejszego rozporządzenia. W szczególności Dyrektor Wykonawczy jest odpowiedzialny za:
 - (a) bieżące kierowanie Agencją;
 - (b) wykonywanie decyzji przyjętych przez Zarząd;
 - (c) przygotowanie dokumentu programowego i przedłożenie go Zarządowi po zasięgnięciu opinii Komisji;
 - (d) wdrażanie dokumentu programowego i składanie Zarządowi sprawozdania z tego wdrożenia;
 - (e) przygotowanie skonsolidowanego rocznego sprawozdania z działalności Agencji i przedstawienie go Zarządowi do zatwierdzenia;
 - (f) przygotowanie planu działania będącego następstwem wniosków ze sprawozdań z kontroli i oceny wewnętrznej lub zewnętrznej, a także dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz składanie sprawozdania z postępów: dwa razy do roku Komisji oraz regularnie Zarządowi i Radzie Wykonawczej;
 - (g) nie naruszając kompetencji OLAF-u w zakresie prowadzenia dochodzeń, ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych a także w stosownych przypadkach, poprzez nakładanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszcających kar administracyjnych oraz finansowych;
 - (h) przygotowanie strategii Agencji na rzecz przeciwdziałania nadużyciom i przedstawienie jej Zarządowi do zatwierdzenia;
 - (i) przygotowanie projektu przepisów finansowych mających zastosowanie do Agencji;
 - (j) sporządzanie projektu preliminarza dochodów i wydatków Agencji i wykonanie jej budżetu;
 - (k) wykonywanie uprawnień określonych w art. 55 w odniesieniu do personelu Agencji;

- (l) podejmowanie wszelkich decyzji dotyczących zarządzania systemami informatycznymi przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, w tym portalem informacyjnym, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lit. b);
- (m) podejmowanie wszelkich decyzji dotyczących zarządzania strukturami wewnętrznymi Agencji;
- (n) przedkładanie wspólnej analizy Zarządowi zgodnie z art. 10 ust. 2;
- (o) przekazywanie projektów sprawozdań i projektów zaleceń w kontekście monitorowania zainteresowanemu państwu członkowskiemu, a następnie Zarządowi zgodnie z art. 14 ust. 3) i 4);
- (p) dokonywanie oceny i zatwierdzanie wniosków o pomoc operacyjną i techniczną oraz ich koordynowanie zgodnie z art. 16 ust. 2 i art. 20;
- (q) zapewnianie wykonania planu operacyjnego, o którym mowa w art. 19;
- (r) zapewnianie koordynacji działań Agencji w zespołach wsparcia zarządzania migracjami z Komisją i innymi odnośnymi agencjami Unii zgodnie z art. 21 ust. 1;
- (s) zapewnianie wykonania podjętej przez Komisję decyzji, o której mowa w art. 22 ust. 3;
- (t) decydowanie, po zasięgnięciu opinii Zarządu, o nabyciu lub wzięciu w leasing wyposażenia technicznego zgodnie z art. 23 ust. 2;
- (u) mianowanie urzędnika koordynującego Agencji zgodnie z art. 25 ust. 1.

Artykuł 47

Zastępca Dyrektora Wykonawczego

1. Dyrektora Wykonawczego wspiera zastępca Dyrektora Wykonawczego.
2. Do zastępcy Dyrektora Wykonawczego zastosowanie mają przepisy art. 45.

Artykuł 48

Forum doradcze

1. Agencja prowadzi ścisły dialog z odpowiednimi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i odpowiednimi właściwymi organami prowadzącymi działalność w dziedzinie polityki azylowej na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym, unijnym lub międzynarodowym. W tym celu Agencja ustanawia forum doradcze.
2. Forum doradcze stanowi mechanizm wymiany informacji i dzielenia się wiedzą. Forum zapewnia ścisły dialog między Agencją a odpowiednimi organizacjami lub instytucjami, o których mowa w ust. 1, oraz wspomaga Dyrektora Wykonawczego i Zarząd w kwestiach objętych niniejszym rozporządzeniem.
3. Agencja zaprasza do współpracy Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, UNHCR i inne właściwe organizacje lub organy, o których mowa w ust. 1.

Na wniosek Dyrektora Wykonawczego Zarząd podejmuje decyzję w sprawie składu i metod pracy forum doradczego, w tym powołania grup tematycznych lub grup

konsultacyjnych zajmujących się określonymi obszarami geograficznymi, a także sposobów przekazywania mu informacji.

4. Forum doradcze wspomaga Dyrektora Wykonawczego i Zarząd w kwestiach związanych z azyłem, w zależności od konkretnych potrzeb w obszarach, które zostały uznane za priorytetowe dla pracy Agencji.
5. Forum doradcze w szczególności:
 - (a) przedstawia Zarządowi propozycje dotyczące rocznego i wieloletniego programowania, o którym mowa w art. 41;
 - (b) przekazuje Zarządowi informacje zwrotne i przedstawia mu propozycje działań następnych w odniesieniu do sprawozdania rocznego na temat sytuacji azyłowej w Unii, o którym mowa w art. 65; oraz
 - (c) informuje Dyrektora Wykonawczego i Zarząd o wnioskach i zaleceniach z konferencji, seminariów i posiedzeń, jak również o istotnych dla pracy Agencji wynikach badań lub prac w terenie przeprowadzanych przez organizacje członkowskie lub organy forum doradczego.
6. Forum doradcze zbiera się co najmniej dwa razy w roku.

ROZDZIAŁ 10

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 49

Budżet

1. Preliminarz dochodów i wydatków Agencji jest przygotowywany na każdy rok budżetowy, który odpowiada rokowi kalendarzowemu, i jest wykazywany w budżecie Agencji.
2. Dochody i wydatki wykazane w budżecie Agencji muszą się równoważyć.
3. Bez uszczerbku dla innych zasobów dochody Agencji obejmują:
 - (a) wkład Unii wpisany do budżetu ogólnego Unii Europejskiej;
 - (b) finansowanie Unii w formie umów o delegowaniu zadań lub dotacji *ad hoc* zgodnie z jej przepisami finansowymi, o których mowa w art. 53, oraz przepisami stosownych instrumentów wspierających politykę Unii;
 - (c) wszelkie dobrowolne wkłady finansowe państw członkowskich;
 - (d) wszelkie wkłady od państw stowarzyszonych;
 - (e) należności za publikacje i wszelkie usługi świadczone przez Agencję.
4. Wydatki Agencji obejmują: wynagrodzenia pracowników, wydatki administracyjne i związane z infrastrukturą oraz wydatki operacyjne.

Artykuł 50

Ustanowienie budżetu

1. Co roku Dyrektor Wykonawczy sporządza i przesyła Zarządowi wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji na kolejny rok budżetowy, zawierający plan zatrudnienia.
2. Na podstawie tego wstępnego projektu Zarząd przyjmuje wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji na kolejny rok budżetowy.
3. Wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Agencji przesyłany jest Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 stycznia każdego roku.
4. Preliminarz przesyłany jest przez Komisję władzy budżetowej wraz z projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej.
5. Na podstawie preliminarza Komisja wprowadza do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej szacunki, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwoty dotacji, które mają być ujęte w budżecie ogólnym, i przedstawia je władzy budżetowej zgodnie z art. 313 i 314 Traktatu.
6. Władza budżetowa wydaje zgodę na przeznaczenie środków na wkład dla Agencji.
7. Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia dla Agencji.
8. Budżet Agencji jest przyjmowany przez Zarząd. Jego ostateczne zatwierdzenie następuje po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii Europejskiej. W razie potrzeby budżet jest odpowiednio dostosowywany.
9. W odniesieniu do każdego projektu budowlanego, który może mieć znaczny wpływ na budżet Agencji, stosuje się postanowienia rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1271/2013²⁸.

Artykuł 51

Wykonanie budżetu

1. Dyrektor Wykonawczy wykonuje budżet Agencji.
2. Co roku Dyrektor Wykonawczy przesyła władzy budżetowej wszelkie informacje istotne z punktu widzenia wyników procedur oceny.

Artykuł 52

Prezentacja sprawozdania finansowego i absolutorium

1. Do dnia 1 marca kolejnego roku budżetowego księgowy Agencji przesyła wstępne sprawozdania rachunkowe księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu.
2. Do dnia 31 marca kolejnego roku budżetowego Agencja przesyła sprawozdanie dotyczące zarządzania budżetem i finansami Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu.

Do dnia 31 marca kolejnego roku budżetowego księgowy Komisji przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu wstępne sprawozdania rachunkowe Agencji skonsolidowane ze sprawozdaniem finansowym Komisji.

²⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42).

3. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego na temat wstępnych sprawozdań rachunkowych Agencji zgodnie z art. 148 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 966/2012²⁹ Dyrektor Wykonawczy opracowuje końcowe sprawozdania rachunkowe Agencji na własną odpowiedzialność i przedstawia je Zarządowi do zaopiniowania.
4. Zarząd wydaje opinię na temat końcowego sprawozdania finansowego Agencji.
5. Do dnia 1 lipca następnego roku budżetowego Dyrektor Wykonawczy przesyła Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu ostateczne sprawozdanie finansowe wraz z opinią Zarządu.
6. Końcowe sprawozdanie finansowe publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do dnia 15 listopada kolejnego roku.
7. Do dnia 30 września Dyrektor Wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi. Dyrektor Wykonawczy przesyła tę odpowiedź również Zarządowi.
8. Dyrektor Wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego żądanie, wszelkie informacje wymagane do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium na dany rok budżetowy, zgodnie z art. 165 ust. 3 rozporządzenia finansowego.
9. Do dnia 15 maja roku N + 2 Parlament Europejski, na zalecenie Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, udziela Dyrektorowi Wykonawczemu absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy N.

Artykuł 53

Przepisy finansowe

1. Przepisy finansowe mające zastosowanie do Agencji przyjmowane są przez Zarząd po zasięgnięciu opinii Komisji. Są one zgodne z rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1271/2013, chyba że odstępstwo od przepisów tego rozporządzenia jest niezbędne ze względu na szczególne wymagania związane z działalnością Agencji i uzyskano uprzednią zgodę Komisji.
2. Agencja może przyznawać dotacje związane z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 2, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub na podstawie delegowania przez Komisję zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. c) ppkt (iv) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012³⁰. Zastosowanie mają właściwe przepisy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012³¹.

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

³¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

ROZDZIAŁ 11

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 54

Status prawny

1. Agencja jest organem Unii. Ma ona osobowość prawną.
2. W każdym państwie członkowskim Agencja posiada najszerszy zakres zdolności prawnej, jaki można nadać osobie prawnej na mocy prawa danego państwa. Agencja może w szczególności nabywać lub zbywać nieruchomości i ruchomości oraz być stroną w postępowaniach sądowych.
3. Agencja jest niezależna w odniesieniu do kwestii operacyjnych i technicznych.
4. Agencję reprezentuje jej Dyrektor Wykonawczy.
5. Siedziba Agencji mieści się na Malcie.

Artykuł 55

Personel

1. Do personelu Agencji zastosowanie mają regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz zasady przyjęte wspólnie przez instytucje Unii odnośnie do stosowania tego regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia innych pracowników.
2. Zarząd przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze w celu wdrożenia regulaminu pracowniczego oraz warunków zatrudnienia innych pracowników, zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego.
3. Agencja wykonuje w stosunku do swoich pracowników uprawnienia przyznane – na mocy regulaminu pracowniczego – organowi powołującemu i – na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników – organowi upoważnionemu do zawierania umów o pracę.
4. Agencja może korzystać z pomocy oddelegowanych ekspertów krajowych i innych pracowników niezatrudnionych przez Agencję. Zarząd przyjmuje decyzję określającą zasady delegowania do Agencji ekspertów krajowych.
5. Agencja może zatrudniać personel do pracy w terenie w państwach członkowskich.

Artykuł 56

Przywileje i immunitety

Do Agencji i jej personelu stosuje się Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

Artykuł 57

Ustalenia językowe

1. Do Agencji mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia Rady nr 1³².
2. Bez uszczerbku dla decyzji podjętych na podstawie art. 342 Traktatu roczne skonsolidowane sprawozdanie dotyczące działalności Agencji oraz dokument programowy sporządzane są we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii Europejskiej.
3. Usługi tłumaczeniowe niezbędne dla funkcjonowania Agencji świadczy Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

Artykuł 58

Przejrzystość

1. Do dokumentów będących w posiadaniu Agencji zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 1049/2001.
2. Agencja może z własnej inicjatywy uczestniczyć w działaniach komunikacyjnych w dziedzinach objętych jej misją. Agencja podaje do publicznej wiadomości roczne sprawozdanie ogólne z działalności, a w szczególności zapewnia, że opinii publicznej oraz każdej zainteresowanej stronie w krótkim czasie przekazywane są obiektywne, wiarygodne i łatwo zrozumiałe informacje dotyczące pracy Agencji.
3. W terminie sześciu miesięcy od daty pierwszego posiedzenia Zarząd przyjmuje szczegółowe zasady stosowania ust. 1 i 2.
4. Każda osoba fizyczna lub prawna może zwracać się pisemnie do Agencji w dowolnym języku urzędowym Unii. Ma ona prawo do otrzymania odpowiedzi w tym samym języku.
5. Decyzje podjęte przez Agencję zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich lub może zostać przeciwko nim wniesiona skarga do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na warunkach określonych, odpowiednio, w art. 228 i 263 Traktatu.

Artykuł 59

Zwalczanie nadużyć finansowych

1. Do celów zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkich innych działań niezgodnych z prawem stosuje się bez ograniczeń rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013³³. Agencja przystępuje do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz przyjmuje odpowiednie przepisy mające zastosowanie do wszystkich pracowników Agencji, z wykorzystaniem szablonu określonego w załączniku do tego porozumienia.

³² Rozporządzenie nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385).

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

2. Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do przeprowadzania audytów, na podstawie dokumentacji i na miejscu, obejmujących wszystkich beneficjentów, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Agencji środki unijne.
3. OLAF może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy doszło do nadużyć finansowych, korupcji lub innych bezprawnych działań mających szkodliwy wpływ na interesy finansowe Unii w powiązaniu z dotacją lub umową finansowaną przez Agencję zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 2185/96³⁴.
4. Nie naruszając przepisów ust. 1, 2 i 3 porozumienia o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowy, umowy o udzielenie dotacji i decyzje o udzieleniu dotacji przez Agencję zawierają przepisy wyraźnie uprawniające Trybunał Obrachunkowy i OLAF do przeprowadzania tego rodzaju audytów i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 60

Przepisy bezpieczeństwa dotyczące ochrony informacji niejawnych oraz szczególnie chronionych informacji jawnych

1. Agencja stosuje przepisy Komisji dotyczące bezpieczeństwa określone w decyzjach Komisji (UE, Euratom) 2015/443³⁵ i 2015/444³⁶. Przepisy te mają zastosowanie w szczególności do wymiany, przetwarzania i przechowywania informacji niejawnych.
2. Agencja stosuje również zasady bezpieczeństwa dotyczące przetwarzania informacji szczególnie chronionych nieobjętych klauzulą poufności określone w decyzjach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i wprowadzone w życie przez Komisję. Zarząd ustanawia środki mające na celu umożliwienie stosowania tych zasad bezpieczeństwa.

Artykuł 61

Odpowiedzialność

1. Umowną odpowiedzialność Agencji określa prawo właściwe dla danej umowy.
2. Do rozstrzygania sporów na podstawie klauzul arbitrażowych zamieszczonych w umowach zawartych przez Agencję właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
3. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej Agencja naprawia każdą szkodę wyrządzoną przez jej jednostki lub jej pracowników przy wykonywaniu ich obowiązków, zgodnie z zasadami ogólnymi wspólnymi dla przepisów prawa państw członkowskich.

³⁴ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

³⁵ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

³⁶ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

4. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do orzekania w sporach dotyczących odszkodowania za szkody, o których mowa w ust. 3.
5. Odpowiedzialność osobista personelu wobec Agencji podlega przepisom zawartym w regulaminie pracowniczym lub w warunkach zatrudnienia mających zastosowanie do tych osób.

Artykuł 62

Nadzór nad administrowaniem

Działania Agencji są objęte postępowaniami prowadzonymi przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie z postanowieniami art. 228 Traktatu.

Artykuł 63

Porozumienie w sprawie siedziby i warunków funkcjonowania

1. Niezbędne ustalenia dotyczące pomieszczeń, jakie należy zapewnić Agencji w przyjmującym państwie członkowskim, i obiektów udostępnianych przez to państwo członkowskie, a także przepisy szczególne mające zastosowanie do Dyrektora Wykonawczego, członków Zarządu, personelu Agencji i do członków ich rodzin w przyjmującym państwie członkowskim, określa się w porozumieniu w sprawie siedziby zawieranym między Agencją a przyjmującym państwem członkowskim po uzyskaniu zgody Zarządu.
2. Przyjmujące państwo członkowskie zapewnia możliwie najlepsze warunki dla zagwarantowania właściwego funkcjonowania Agencji, w tym wielojęzyczne placówki szkolne o orientacji europejskiej oraz odpowiednie połączenia transportowe.

ROZDZIAŁ 12

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 64

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011³⁷.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku gdy opinię komitetu uzyskuje się w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to większość dwóch trzecich członków komitetu.

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

4. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Artykuł 65

Sprawozdawczość

1. Agencja sporządza roczne sprawozdanie na temat sytuacji azylowej w Unii, z należyтым uwzględnieniem informacji, które są już dostępne z innych stosownych źródeł. W sprawozdaniu tym Agencja ocenia między innymi wyniki działań prowadzonych na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia i dokonuje ich całościowej analizy porównawczej, mając na celu poprawę jakości, spójności i skuteczności wspólnego europejskiego systemu azylowego.
2. Agencja przesyła roczne sprawozdanie z działalności Zarządowi, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Dyrektor Wykonawczy przedstawia roczne sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu.

Artykuł 66

Ocena i przegląd

1. Przed upływem trzech lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co pięć lat, Komisja zleca przeprowadzenie oceny skupiającej się w szczególności na wynikach uzyskiwanych przez Agencję w odniesieniu do realizacji przypisanych jej celów, mandatu i zadań. Ocena ta uwzględnia wpływ Agencji na praktyczną współpracę w kwestiach dotyczących azylu oraz na wspólny europejski system azylowy. Ocena należyście uwzględnia osiągnięte postępy, w ramach mandatu Agencji, w tym analizę, czy konieczne są dodatkowe środki w celu zapewnienia skutecznej solidarności i podziału odpowiedzialności z państwami członkowskimi znajdującymi się pod szczególną presją.

W ocenie uwzględnia się w szczególności ewentualną potrzebę zmiany mandatu Agencji oraz skutki finansowe jakiegokolwiek zmiany w tym zakresie. Bada się w niej również, czy struktura zarządzania jest dostosowana do zadań realizowanych przez Agencję. W ocenie brane są pod uwagę opinie zainteresowanych stron zarówno na poziomie Unii, jak i na poziomie krajowym.
2. Komisja przesyła sprawozdanie z oceny wraz z własnymi wnioskami ze sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Zarządowi. Wyniki oceny są podawane do wiadomości publicznej.
3. W ramach co drugiej oceny Komisja rozważa, czy dalsze funkcjonowanie Agencji jest uzasadnione w świetle przypisanych jej celów, mandatu i zadań oraz może zaproponować odpowiednią zmianę lub uchylenie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 67

Uchylenie

1. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie (UE) 439/2010.

2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku.

Artykuł 68

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU

- 1.1. Tytuł wniosku
- 1.2. Dziedzina polityki w strukturze ABM/ABB, której dotyczy wniosek
- 1.3. Charakter wniosku
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU

- 3.1. Dział wieloletnich ram finansowych i linia budżetowa po stronie wydatków, na które wniosek ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU

1.1. Tytuł wniosku

Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 439/2010

1.2. Dziedzina polityki w strukturze ABM/ABB, której dotyczy wniosek³⁸

Obszar polityki: Azyl i migracja (tytuł 18)

Działanie: Azyl

1.3. Charakter wniosku

- ☐ Wniosek dotyczy **nowego działania**
- ☐ Wniosek dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**³⁹
- ☒ Wniosek wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**
- ☐ Wniosek dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cel

1.4.1. Wieloletni(-e) cel(-e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku

Celem niniejszego wniosku jest wzmocnienie roli EASO i przekształcenie go w agencję o pełnym zakresie funkcji, której zadaniem jest ułatwianie wdrażania i usprawnienie funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego.

W celu odzwierciedlenia tych zmian, na podstawie niniejszego wniosku EASO zmienia nazwę na: Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu.

1.4.2. Cel szczegółowy i działanie ABM/ABB, których dotyczy wniosek

Cel szczegółowy nr 1: Ułatwianie wdrożenia i usprawnienie funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego

- monitorowanie i ocena wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego
- realizowanie działań pomocniczych na rzecz wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego
- realizowanie działań pomocniczych na rzecz praktycznej współpracy państw członkowskich
- gromadzenie oraz wspólna analiza informacji o kraju pochodzenia
- promowanie unijnych przepisów i norm operacyjnych w dziedzinie azylu

Cel szczegółowy nr 2: Wzmocnienie pomocy operacyjnej i technicznej dla państw członkowskich

³⁸ ABM: activity-based management: zarządzanie kosztami działań; ABB: activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

³⁹ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- wzmocnienie praktycznej współpracy i wymiany informacji
- działania w zakresie pomocy operacyjnej
- współpraca z partnerami i zainteresowanymi stronami
- normy operacyjne i najlepsze praktyki w zakresie azylu
- komunikacja, wymiana informacji

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek:

Działanie 18 03: Azyl i migracja

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie będą skutki wniosku dla beneficjentów/grup docelowych.

Celem reformy jest przekształcenie EASO w agencję o pełnym zakresie funkcji, będącą w stanie:

- udzielić państwom członkowskim niezbędnej pomocy operacyjnej i technicznej;
- zacieśnić praktyczną współpracę i wymianę informacji między państwami członkowskimi;
- wspierać zrównoważony i sprawiedliwy rozdział wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- monitorować i oceniać realizację wspólnego europejskiego systemu azylowego oraz zdolności systemów azylowych i systemów przyjmowania w państwach członkowskich; oraz
- umożliwić zbliżenie procedur oceny wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej w całej Unii.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku.

- Liczba niedociągnięć stwierdzonych podczas monitorowania i oceny realizacji wspólnego europejskiego systemu azylowego/rok
- Liczba działań pomocniczych na rzecz wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego/rok
- Liczba działań pomocniczych na rzecz praktycznej współpracy między państwami członkowskimi/rok
- Liczba krajów pochodzenia, w odniesieniu do których sporządzane są sprawozdania z informacjami o krajach pochodzenia i w przypadku których przeprowadza się wspólną analizę/rok
- Liczba norm operacyjnych, wytycznych i najlepszych praktyk w zakresie azylu/rok
- Liczba przypadków praktycznej współpracy i utworzonych sieci/rok
- Liczba ustaleń dotyczących wymiany informacji/rok
- Pomoc operacyjna – liczba działań/rok
- Liczba ustaleń i działań podejmowanych wraz z partnerami i zainteresowanymi stronami/rok
- Liczba działań komunikacyjnych/rok

1.5. **Uzasadnienie wniosku**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Wniosek ten opiera się na aktualnym mandacie EASO i rozszerza go w taki sposób, aby przekształcić EASO w agencję o pełnym zakresie funkcji, wyposażoną w narzędzia niezbędne do: (1) wzmocnienia współpracy praktycznej i wymiany informacji dotyczących azylu; (2) propagowania unijnych przepisów i norm operacyjnych w celu zapewnienia wysokiego stopnia jednolitości stosowania ram prawnych w zakresie azylu; (3) zapewnienia większej konwergencji w ocenie potrzeb w zakresie ochrony w całej Unii; (4) monitorowania i oceny realizacji

wspólnego europejskiego systemu azylowego; (5) zapewnienia państwom członkowskim większej pomocy operacyjnej i technicznej na potrzeby zarządzania systemami azylowymi i systemami przyjmowania, zwłaszcza w przypadku nieproporcjonalnej presji.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Celem niniejszego wniosku jest ułatwienie wdrożenia i poprawa funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego, wzmocnienie praktycznej współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi w kwestiach dotyczących azylu, propagowanie unijnych przepisów i norm operacyjnych w celu zapewnienia wysokiego stopnia jednolitości procedur azylowych, warunków przyjmowania oraz oceny potrzeb w zakresie ochrony w całej Unii, monitorowanie operacyjnego i technicznego stosowania unijnych przepisów i norm dotyczących azylu, a także zwiększenie pomocy operacyjnej i technicznej udzielanej państwom członkowskim w zakresie zarządzania systemami azylowymi i systemami przyjmowania, zwłaszcza państwom członkowskim zmagającym się z nieproporcjonalną presją wywieraną na ich systemy azylowe i systemy przyjmowania.

Zapewnienie właściwego stosowania ram prawnych dotyczących azylu, za pośrednictwem działań uzgodnionych przez państwa członkowskie przy wsparciu Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, leży we wspólnym interesie, jako że przyczynia się do skonsolidowania stabilizacji i zapewnienia porządku w funkcjonowaniu wspólnego europejskiego systemu azylowego, a zatem cele niniejszego wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Od momentu przejęcia swoich obowiązków w 2011 r. EASO nieprzerwanie wspierał państwa członkowskie w stosowaniu obowiązujących przepisów oraz racjonalizowaniu funkcjonowania istniejących narzędzi. Urząd zgromadził doświadczenia i zyskał wiarygodność w kontekście swoich działań dotyczących praktycznej współpracy państw członkowskich oraz wspierania ich w realizacji obowiązków wynikających ze wspólnego europejskiego systemu azylowego. Wraz z upływem czasu zadania, z jakimi zmagał się EASO, stopniowo ewoluowały, tak aby zaspokoić rosnące potrzeby państw członkowskich oraz wspólnego europejskiego systemu azylowego jako całości. Państwa członkowskie w coraz większym stopniu korzystają z pomocy operacyjnej i technicznej Urzędu. Urząd zdobył znaczną wiedzę i doświadczenie w dziedzinie azylu; nadszedł więc czas, aby przekształcić go z ośrodka w znacznym stopniu opartego na dostarczanych przez państwa członkowskie informacjach i wiedzy fachowej w pełnoprawny ośrodek wiedzy fachowej.

Zdaniem Komisji Agencja jest jednym z narzędzi służących skutecznemu niwelowaniu strukturalnych niedociągnięć wspólnego europejskiego systemu azylowego, które uległy nasileniu w wyniku skali oraz niekontrolowanego charakteru napływu do Unii Europejskiej migrantów i osób ubiegających się o azyl, zwłaszcza w minionym roku. Zreformowanie wspólnego europejskiego systemu azylowego bez zapewnienia Agencji mandatu, który odpowiadałby zapotrzebowaniu, na jakie reforma ma stanowić odpowiedź, nie byłoby rozsądne. Decydujące znacznie ma zapewnienie Agencji środków niezbędnych do wspierania państw członkowskich w sytuacjach kryzysowych. Jeszcze bardziej istotne jest stworzenie solidnych ram prawnych, operacyjnych i praktycznych, które umożliwią Agencji umocnienie i

dopełnienie systemów azylowych i systemów przyjmowania realizowanych przez państwa członkowskie.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia:*

Niniejszy wniosek jest spójny z kompleksową długoterminową strategią na rzecz lepszego zarządzania migracją, określoną przez Komisję w Europejskim programie w zakresie migracji, która przekłada wytyczne polityczne przewodniczącego Komisji Jeana-Claude'a Junckera na zestaw spójnych i wzajemnie się umacniających inicjatyw opartych na czterech filarach. Filary te obejmują ograniczanie zachęt do nielegalnej migracji, zabezpieczenie granic zewnętrznych i ratowanie życia ludzkiego, silną politykę azylową oraz nową politykę dotyczącą legalnej migracji. Wniosek ten wpisuje się w dalszą realizację Europejskiego programu w zakresie migracji, w szczególności w odniesieniu do celu, jakim jest wzmocnienie unijnej polityki azylowej w Unii Europejskiej, jako że Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu zapewni pełne i spójne wdrożenie wspólnego europejskiego systemu azylowego.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek o **ograniczonym okresie trwania**

- ☐ ☐ Okres trwania wniosku: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ Wniosek o **nieograniczonym okresie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany tryb zarządzania⁴⁰

☐ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

- ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ ☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☒ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☒ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

--

⁴⁰

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Na Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu spoczywa obowiązek składania sprawozdań ze swoich działań. Agencja musi sporządzać roczne sprawozdanie z działalności dotyczące sytuacji w zakresie azylu, w którym należy ocenić wyniki działań realizowanych przez nią w ciągu roku. W sprawozdaniu musi znaleźć się analiza porównawcza działalności Agencji, tak by Agencja mogła się przyczyniać do podwyższenia jakości, spójności i skuteczności wspólnego europejskiego systemu azylowego. Roczne sprawozdanie z działalności musi być przekazywane przez Agencję Zarządowi, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

W ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co pięć lat, Komisja musi zlecić przeprowadzenie oceny, aby ocenić w szczególności wpływ, skuteczność i efektywność działań Agencji oraz jej praktyk roboczych. Ocena ta musi uwzględniać wpływ Agencji na praktyczną współpracę w kwestiach dotyczących azylu oraz na wspólny europejski system azylowy. Komisja musi przesłać sprawozdanie z oceny wraz z własnymi wnioskami ze sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Zarządowi. Wyniki oceny muszą być podawane do wiadomości publicznej.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

- Rozszerzenie dotychczasowych kompetencji Agencji jest konieczne do zapewnienia wdrożenia wspólnego europejskiego systemu azylowego oraz zreformowanego systemu dublińskiego. Dla zapewnienia realizacji misji Agencji niezbędne jest wzmocnienie jej personelu i zasobów. Brak takich zmian zagraża wdrożeniu wspólnego europejskiego systemu azylowego.

- Duże i niekontrolowane przepływy migracyjne, które w dalszym ciągu wywierają presję na systemy azylowe i systemy przyjmowania, opóźniając tym samym przejście od trybu udzielania pomocy nadzwyczajnej do prawidłowego zarządzania migracją i systemami azylowymi.

- Rekrutacja personelu: tempo rekrutacji personelu może stanowić zagrożenie ze względu na to, że obecne zdolności Agencji są w dalszym ciągu ograniczone, proces rekrutacji jest stosunkowo powolny, a ilość nowych zadań rośnie. Komisja stara się temu zaradzić, udzielając stałego wsparcia i stosując bieżący nadzór.

- Opóźnienie w przyjęciu podstawy prawnej dla zmienionego systemu dublińskiego oraz powiązanych rozwiązań informatycznych, które powinny być obsługiwane i zarządzane przez Agencję, mogłoby utrudnić realizację nowych zadań Agencji w tym zakresie.

- Utrzymujące się duże uzależnienie od wiedzy posiadanej przez państwa członkowskie i opóźnienia w budowaniu przez Agencję własnej bazy wiedzy oraz zdobywaniu przez nią pozycji rzeczywistego i pełnoprawnego ośrodka wiedzy fachowej.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Sprawozdanie finansowe Agencji podlega zatwierdzeniu przez Trybunał Obrachunkowy i procedurze udzielania absolutorium. Służba audytu wewnętrznego Komisji będzie przeprowadzać audyty we współpracy z audytorem wewnętrznym Agencji.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

- Agencja: Dyrektor Wykonawczy wykonuje budżet Agencji. Co roku Dyrektor Wykonawczy przesyła Komisji, Zarządowi i Trybunałowi Obrachunkowemu szczegółowe sprawozdanie ze wszystkich dochodów i wydatków w poprzednim roku budżetowym. Ponadto Służba Audytu Wewnętrznego Komisji pomaga przy zarządzaniu operacjami finansowymi Agencji poprzez kontrolę ryzyka, monitorowanie zgodności przez przedstawianie niezależnej opinii w zakresie jakości systemów zarządzania i kontroli oraz przedstawianie zaleceń w celu zwiększenia wydajności i skuteczności działań, a także zapewnienia oszczędnego korzystania z zasobów Agencji.

Agencja przyjmie własne rozporządzenie finansowe zgodnie z rozporządzeniem delegowanym nr 1271/2013 po uzyskaniu zgody Komisji i Trybunału Obrachunkowego. Agencja stworzy system audytu wewnętrznego, analogiczny do wprowadzonego w Komisji w ramach jej restrukturyzacji.

- Współpraca z OLAF: personel podlegający regulaminowi pracowniczemu Komisji będzie współpracował z OLAF w celu zwalczania oszustw.

- Trybunał Obrachunkowy: Trybunał Obrachunkowy będzie kontrolował sprawozdania rachunkowe zgodnie z art. 248 Traktatu i podawał do wiadomości publicznej roczne sprawozdanie z działalności Agencji.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU

3.1. Dział wieloletnich ram finansowych i linia budżetowa po stronie wydatków, na które wniosek ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatku	Wkład			
	Numer [Dział 3]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁴¹ .	państw EFTA ⁴²	krajów kandydujących ⁴³	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	18.03.02 Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO)	Zróżnicowane /niezróżnicowane	NIE	NIE	TAK*	NIE

* EASO otrzymuje wkłady od państw stowarzyszonych.

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuję
- Nie ma potrzeby zwracania się o nową linię budżetową, ale konieczna jest odpowiednia zmiana nazwy linii budżetowej 18 03 02

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatku	Wkład			
	Numer [Dział.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

⁴¹ Zróżnicowane = Środki zróżnicowane / Niezróżnicowane = Środki niezróżnicowane.

⁴² EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁴³ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Bezpieczeństwo i obywatelstwo
---	---	-------------------------------

Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu			Rok 2017 ⁴⁴	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1)								
	Środki na płatności	(2)								
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki na płatności	(2a)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁴⁵										
Numer linii budżetowej		(3)								
OGÓŁEM środki dla Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	66 206	86 971	96 686	114 100				363 963
	Środki na	=2+2a	66 206	86 971	96 686	114 100				363 963

⁴⁴

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku.

⁴⁵

Pomoc techniczna lub administracyjna oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

	płatności	+3								
--	-----------	----	--	--	--	--	--	--	--	--

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁEM
KOMISJA						
• Zasoby ludzkie		0,536	0,536	0,536	0,536	2,144
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,030	0,030	0,030	0,030	0,120
KOMISJA OGÓŁEM	Środki	0,566	0,566	0,566	0,566	2,264

OGÓŁEM środki w ramach DZIAŁU 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,566	0,566	0,566	0,566	2,264
---	--	-------	-------	-------	-------	-------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2017 ⁴⁶	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki w ramach DZIAŁÓW 1–5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	66 206,5	86 971,5	96 686,5	114 100,5	363 963,5
	Środki na płatności	66 206,5	86 971,5	96 686,5	114 100,5	363 963,5

⁴⁶

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu

- ☐ Wniosek nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określenie celu i produkty			Rok 2017		Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020		OGÓŁEM	
↓	Rodzaj ⁴⁷	Średni koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ż	Koszt	Ogółem	Koszt ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1⁴⁸: Ułatwianie wdrożenia i udoskonalenie funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego												
- Produkt	Działania pomocnicze na rzecz wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego	90 104,922	70	7 810 000,00	120	10 810 000,00	150	13 810 000,00	170	13 523 510,20	510	45 953 510,200
- Produkt	Działania pomocnicze na rzecz praktycznej	40 586,80	100	6 081 250	150	6 081 250	200	6 981 250	200	7 237 654	650	26 381 404,080
- Produkt	Informacje o kraju pochodzenia oraz wspólna analiza	494 651,327	8	4 306 250,00	10	4 645 000,00	10	4 845 000,00	12	5 989 803,06	40	19 786 053,060
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa		625 343,05	178	18 197 500,000	280	21 536 250,000	360	25 636 250,000	382	26 750 967,340	1200	92 120 967,340

⁴⁷ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
⁴⁸ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe...”

CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2: Wzmocnienie pomocy operacyjnej i technicznej dla państw członkowskich												
- Produkt	Działalność w zakresie pomocy operacyjnej	572 666,823	70	28 633 341,16	70	28 633 341,16	70	28 633 341,16	70	28 633 341,16	280	114 533 364,620
- Produkt	Współpraca z partnerami i zainteresowanymi	73 281,678	15	1 240 000,00	20	1 740 000,00	25	1 740 000,00	30	1 875 351,02	90	6 595 351,020
- Produkt	Normy operacyjne i najlepsze praktyki w zakresie azylu	43 969,007	15	500 000	20	700 000	20	800 000	20	1 297 675,51	75	3 297 675,510
- Produkt	Komunikacja, wymiana informacji	82 441,888	10	500 000	10	700 000	10	800 000	10	1 297 675,51	40	3 297 675,510
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa		772 359,40	110	30 873 341,155	120	31 773 341,155	125	31 973 341,155	130	33 104 043,195	485	127 724 066,660
KOSZT OGÓŁEM		1 309 064,436	288	49 070 841,155	400	53 309 591,155	485	57 609 591,155	512	59 855 010,535	1685	219 845 034,000

* W niniejszej tabeli przedstawiono jedynie wydatki operacyjne dla tytułu 3

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Zasoby ludzkie	2017	2018	2019	2020
C(2013)519 wersja podstawowa	51	51	51	51
Zmiany	40	40	40	40
Zmieniona podstawa	91	91	91	91
Wnioskowane utworzenie dodatkowych stanowisk (nieskumulowane) *	64	59	70	82
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (liczba osób)	155	214	284	366
z czego grupa funkcyjna AD	107	135	179	231
z czego grupa funkcyjna AST	48	79	105	135
Personel zewnętrzny (EPC)	52	83	106	134
z czego personel kontraktowy	41	72	95	123
z czego oddelegowani eksperci krajowi (SNE)	11	11	11	11
Personel ogółem	207	297	390	500

* Na 2017 r. wnioskuje się o 34 stanowiska w ramach obecnego mandatu w 2017 r., natomiast 30 dodatkowych stanowisko ujęto we wniosku z myślą o nowym mandacie.

Wydatki na personel	2017	2018	2019	2020
Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (liczba osób)	16 482 000	24 723 000	33 366 000	43 550 000
- z czego grupa funkcyjna AD	12 060 000	16 214 000	21 038 000	27 470 000

- z czego grupa funkcyjna AST	4 422 000	8 509 000	12 328 000	16 080 000
Personel zewnętrzny (EPC)	3 238 000	4 813 000	6 703 000	8 488 000
- z czego personel kontraktowy	2 380 000	3 955 000	5 845 000	7 630 000
- z czego oddelegowani eksperci krajowi	858,000	858,000	858,000	858,000
Personel ogółem	19 720 000	29 536 000	40 069 000	52 038 000

Wniosek jest zgodny z reformą zmniejszającą zatrudnienie o 5 % (2013–2017) poprzez stopniowe zmniejszanie personelu Agencji w tempie 1 % w odniesieniu do planu zatrudnienia na 2017 r. (analogiczne tempo zmniejszania stosowano w latach 2013–2016).

W okresie 2014–2015 r. plan zatrudnienia Agencji zwiększono o dodatkowe 40 stanowisk, aby umożliwić jej jak najskuteczniejsze sprostanie potrzebom różnych państw członkowskich związanych z azylem. Aby jednak zrealizować swoje nowe zadania przewidziane w rozporządzeniu, Agencja będzie potrzebowała 275 dodatkowych stanowisk do 2020 r. Konieczne będzie zwłaszcza utworzenie następujących stanowisk:

Dodatkowy personel wymagany w celu wypełnienia przez EASO nowych zadań w ramach nowego mandatu (szczegółowe informacje według celów operacyjnych)				
Personel ogółem (EPC)	AD	AST	CA	Cel
55	36	8	11	Cel 1: Mechanizm monitorowania i oceny systemów azylu i systemów przyjmowania oraz procedura monitorowania i oceny przez Agencję; Obsługa systemu dublińskiego i zarządzanie nim
44	21	12	11	Cel 2: Informacje na temat wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego; Wymiana informacji między państwami członkowskimi; Analiza informacji na temat sytuacji azylowej; Procesy i wiedza fachowa dotyczące jakości
32	13	8	11	Cel 3: Europejska sieć informacji o krajach pochodzenia; Wspólna analiza informacji o krajach pochodzenia; Określenie bezpiecznych krajów pochodzenia i bezpiecznych krajów trzecich
126	66	29	31	Cel 4: Plan operacyjny; Interwencyjna rezerwa ekspertów ds. azylu; Zespół wsparcia ds. azylu; Działania związane z relokacją; Nieproporcjonalna presja na systemy azylowe i systemy przyjmowania; Wyposażenie techniczne; Zespoły wspierające zarządzanie migracjami
34	16	13	5	Cel 5: Współpraca z EASO dotycząca krajów objętych Europejską Polityką Sąsiedztwa (środki przeznaczone na określony cel); Współpraca z Danią, państwami stowarzyszonymi, państwami trzecimi, agencjami unijnymi, organami i biurami, UNHCR i innymi organizacjami międzynarodowymi, wspomaganie państw członkowskich w odniesieniu do wspólnego europejskiego systemu azylowego, forum doradcze
23	11	9	3	Cel 6: Normy operacyjne, wytyczne i najlepsze praktyki

15	2	7	6	Cel 7: Inicjatywy komunikacyjne realizowane z własnej inicjatywy w dziedzinach objętych mandatem Agencji
28	9	15	4	Zarządzanie i wsparcie administracyjne dotyczące nowych zadań
357	174	101	82	

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ ☐ Wniosek nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ ☒ Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	2017	2018	2019	2020	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	4	4	4	4			
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (przy pośrednich badaniach naukowych)							
10 01 05 01 (przy bezpośrednich badaniach naukowych)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁴⁹							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ⁵⁰	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM	4	4	4	4			

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Reprezentowanie Komisji w Zarządzie Agencji Sporządzanie opinii Komisji w sprawie rocznego programu prac oraz monitorowanie jego realizacji. Nadzorowanie opracowywania budżetu Agencji i monitorowanie jego wykonania. Wspomaganie Agencji w prowadzeniu jej działalności zgodnie z politykami UE, w tym uczestniczenie w posiedzeniach ekspertów.
Personel zewnętrzny	

⁴⁹ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁵⁰ W ramach pułapu częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek jest zgodny z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi i może wymagać wykorzystania specjalnych instrumentów określonych w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013⁵¹.
- ☐ Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Budżety Agencji na lata 2015 i 2016 zostały znacznie zwiększone. W budżecie na 2015 r. przewidziano dodatkowych 40 stanowisk w planie zatrudnienia ze względu na rosnącą rolę Agencji we wspieraniu państw członkowskich w kwestiach azylowych. Budżet na 2016 r. został wyraźnie zwiększony pod względem wydatków operacyjnych, a zakres interwencji EASO mających na celu wspieranie państw członkowskich ciągle rośnie.

- ☐ Wniosek wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁵².

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- ☐ Wniosek nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☒ Wniosek przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2017	2018	2019	2020	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Wkład państw stowarzyszonych w ramach Schengen	pm	pm	pm	pm				
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁵¹ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

⁵² Zobacz art. 11 i 17 rozporządzenia Rady (UE, EURATOM) nr 1311/2013 określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020.

Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ ☒ Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ ☐ Wniosek ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów:	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku ⁵³					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3			
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmuje.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁵³

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.